

BUOD Közgyűlés és Oktatásügyi Konferencia

(2025. szept. 20-21. Kastl-Mennersberg, Hárshegy Cserkészpark)

A 2025-ös találkozót a Kastl melletti jól ismert Hárshegy Cserkészparkban található Turul Házban kerültk megrendezésre. Egész Németország területéről érkeztek az egyesületek vezetői, képviselői. A két nap rendkívül változatos, színes programokkal volt megtöltve. A találkozót dr. Klement Kornél, a BUOD elnöke nyitotta meg, aki többször is hangsúlyozta, hogy milyen fontos szerepet játszanak a szervezet tagjai abban, hogy a Németországban élő magyarok megőrizhessék magyarságukat, ápolják nyelvüket és hagyományait. A BUOD jelenleg 46 tagszervezettel büszkélkedhet Dreždától Stuttgartig és Hamburgtól Münchenig.

Dr. Györkös Péter

Györkös Péter berlini nagykövét is kiemelte a szervezetek munkásságának fontosságát ebben a nehéz politikai és kulturális helyzetben. Mélyenszántó elemzést nyújtott a német-magyar kapcsolatok alakulásáról a rendszerváltozás idejétől napjainkig. Domonkos Károly düsseldorfi vezető konzul, dr. Orbán Zsolt László stuttgarti vezető konzul és Juhász Gergely müncheni konzul is egyetértett abban, hogy ez az esemény lehetőséget ad a külhoni ma-

gyar szervezetek számára a kapcsolatépítésre, tapasztalatcserére, hiszen egy közös ügy kapcsolja össze a jelenlevőket: magyarnak maradni Németországban. Beszámolóikban elmondták, hogy számos kiváló programot, kezdeményezést támogatnak, és ezek jelentőségére hívták fel a figyelmet.

Dr. Szilágyi Péter nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár bemutatta a magyar kormánynek a diaszpóra támogatására létrehozott széles programválasztékát. Felhívta a figyelmet a pályázatokra, ösztöndíjakra, ösztönözte a résztvevőket, hogy éljenek ezekkel a lehetőségekkel, hiszen ez a rendezvény is kiváló alkalom arra, hogy a programokban részt vevő szervezetek megoszthassák tapasztalataikat másokkal.

Ezt követően Csáky Csongor elnök videóüzenetben beszélt a Rákóczi Szövetség munkásságáról, küldetéséről, valamint a gyerekeknek kínált táborozási lehetőségről.

Az Oktatásügyi Konferencia keretében Szádeczky-Kardoss Csilla tartott rendkívül magával ragadó előadást a stresszről, annak kezelési módszereiről, valamint a lelki bántalmazás elleni védekezési módokról. A téma nagyon inspiráló beszélgetést indított el, hiszen nemcsak gyermekekkel alkalmazható, hanem a saját mindennapi életünkben is.

Ezt követte a közgyűlés, ahol új elnökséget választottak, melynek továbbra is Klement Kornél (Frankfurt) az elnöke. Szilágyi Szabolcsot (Hannover) sokéves kiváló munkáját megválasztották tiszteletbeli elnöknek. A közgyűlésen a részt vevő tagok szavazása alapján a két leköszönő elnökségi tag – Szilágyi Szabolcs és dr. Konthur Zoltán – helyére két új elnökségi tagot választottak Várkonyi Gergő (Mányoki Ádám Német-Magyar Kulturális Egyesület, Drežda) és Nagy Dominik (Kultúra, a Magyar Nyelv és Kultúra Baráti Köre, Mainz) személyében. Tapssal köszöntük meg Szabolcs és Zoltán eddigi áldozatos munkáját, valamint az összesen nyolcfős megválasztott elnökség feladatvállalását.

A közgyűlés mellett lehetőség volt ellátogatni a Burg Kastl, vagyis az Európai Magyar Gimnázium egykori csodálatos épületéhez, ahol egy volt diák, Nemes József, élménydús történeteinek keresztül kaptunk bepillantást a diákéletbe.

A napot a megszokott finom vacsorával és az elengedhetetlen vidám tánczással, no meg a tábornút körül ismert magyar népdalok éneklésével zártuk.

Domonkos Károly, dr. Orbán Zsolt, dr. Klement Kornél, dr. Szilágyi Péter, Juhász Gergely

BUOD Közgyűlés és Oktatásügyi Konferencia (2025. szept. 20-21. Kastl-Mennersberg, Hárshegy Cserkészpark)

A második napot Rab Irén, a göttingeni egyetem volt tanára indította könyvbemutatójával. A történész elmondta, hogy célja és küldetése, hogy a németeknek megmutassa a valódi magyar történelmet. Kiemelte: „*Ameddig a nyelvünk létezik, addig mi is létezünk.*” Ezért is különösen fontos ezeknek a szervezeteknek a feladata, hogy őrizzük és ápoljuk nyelvünket, kultúránkat.

Ezután a konferencia résztvevői egy műhelymunkán (workshopon) vehettek részt, ahol Tóthné Pákozdi Szilvia, a győri Széchenyi István Egyetem képzési szakreferense módszertani foglalkozást tartott. Az izgalmas, játékos műhelymunka végén kiemelte, hogy óriási dolog, amit a hétvégi magyar iskolák pedagógusai, önkéntesei tesznek, hiszen nélkülük elveszne a magyar nyelv külhonban.

A bemutatott közmondásos jelenetet kis ünneplés követte, melynek keretében a hét kerek évfordulót ünneplő BUOD tag-

Rab Irén

szervezet mutatta be tevékenységét, eredményeit, melyekre joggal lehetünk mindnyájan büszkéek: Külföldi Magyar Cserkészszövetség, Németországi Körzet; Regös Magyar Néptáncgyűttes, München; Nyugat-európai Magyar Cserkészek Fenntartó Testülete (WEUP); Csöbörösök Magyar Néptáncgyűttes, Stuttgart; Brunszvik Teréz Óvoda és Iskola, Berlin; Cifra Magyar Néptáncgyűttes, Frankfurt; Dévai Szent Ferenc Alapítvány Támogató Egyesület.

Ők mindannyian példái annak, hogy az alulról induló egyéni kezdeményezések mivé nővik ki magukat, és milyen lenyűgöző közösségépítő, formáló és megtartó erejük van. A tapost egy újonnan bemutatkozó szervezet is kívívta, hiszen a Lingua Hungarica Lehrerverein frankfurti bejegyzett egyesület az eltelt 18 év alatt hatalmas egyéni iskolává nőtte ki magát. Tevékenységükről, küldetésükről mesélt az elnök, Hollstein Barbara.

Ez a hétvége ismét bebizonyította, hogy a hit és elköteleződés a magyarságunk megőrzése és ápolása mellett milyen csodálatos eredményekre képes, és milyen hatalmas erő van ebben a Németországban élő magyar közösségben.

Papp Éva, KCSP ösztöndíjas

Húsvét Moldvában – Egy különleges Regöstábor élményei Kiscsősön

Ha valaki tavaly szeptemberben azt mondja nekem Berlinben, hogy a húsvéti szünetem egy apró magyar faluban, Kiscsősön fogom tölteni, moldvai táncokat járva, balladákat énekelve, bőgőn brummogva és tojásírással készülve a locsolásra – talán csak nevettem volna. Ma már viszont örömmel mondom: ez volt életem egyik legkülönlegesebb Nagyhete.

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ) I. kerületének Regöstábora immár harmadik éve Magyarországon kerül megrendezésre (előtte Németországban tartották) virágvasárnaptól húsvéthétfőig, és a helyszín újra Kiscsős volt. A tábor híre már ősszel elért hozzám. Már az első cserkészprogramokon izgalmas történeteket hallottam róla. Egy idő után nem volt kérdés: ezt a tábort nekem is át kell élnem.

És milyen jól döntöttem!

A 2025-ös Regöstábor középpontjában a moldvai csángók kultúrája állt. Az egész hét során táncokat, énekeket, meséket, imákat, sőt, nyelvjárási sajátosságokat is tanultunk. A regösprogramok mellett mindenki egy-egy műhelymunkába is bekapcsolódhatott. A választék gazdag volt: zenés műhelyek (brácsa, bőgő, citera), kézműves foglalkozások (gyöngyözés, szövés, fazekasság), valamint egy különleges konyhai műhely természetes alapanyagokra építve.

A műhelyeket valódi szakemberek vezették, amiktől nemcsak hiteles, de igazán inspiráló is volt a tanulás. Délelőttönként és délutánonként előadásokat hallgattunk – mindegyik a moldvai csángók egy-egy kulturális szeletét mutatta be. Napról napra egyre mélyebbre ástunk a csángó világba, és észrevétlenül váltunk a részévé.

Szerda este új fejezet nyílt a tábori életben: a lányokat fonóba hívták a pajtába, míg a fiúk próbatételeken estek át, hogy később – egy kis táncudással felfegyverkezve – beléphessenek a fonóba. A találkozás tánccal, nevetéssel és szikrázó tekintetekkel teli estét eredményezett – számomra ez volt az első „csúcspont”.

Nagycsütörtöktől a tábor napirendjébe beépültek a húsvéti liturgiák is. Meghitt, mély élmények voltak ezek – különösen számomra, aki eddig mindig családi körben éltem meg a nagyheti szertartásokat. Itt, egy tucat új ismerőssel, mégis bensőséges és szeretetteljes közegben ünnepelhettem. Mintha egy új családra leltem volna.

Nagypénteken a zenét elcsendesedés váltotta fel. A kéktúráról szóló filmvetítés (film: 2550, Till Anilla filmje) után útra keltünk a Szent György-hegyre, a kéktúra egyik szakaszára. Fizikai és lelki értelemben is keresztutat jártunk – mély-

pontokkal és felemelő pillanatokkal. De talán éppen ettől vált teljessé ez a nap.

Nagyszombaton délelőtt még zajlottak a műhelymunkák, délután viszont már minden a feltámadás liturgiájáról és az ünneplésről szólt. A táborozók családjai is csatlakoztak, viseletbe öltöztünk, a kézművesek kiállították a hét során készült munkáikat, a zenészek muzsikáltak, a táncosok pedig színpadra léptek. Az este csúcspontját egy fergeteges táncház adta a pajtában – mosolyok, taps, forgatag és sok-sok öröm.

A hétfő sem múlt el említésre méltó esemény nélkül: a fiúk előző nap verseket írtak, a lányok tojásokat díszítettek. A reggeli locsolkodás méltó lezárása volt a hétnek – szép szavak, kacagás, és némi víz is jutott mindenkire, így biztosítva, hogy „el ne hervadjunk”.

A Regöstábor számomra nem csupán egy húsvéti program volt. Egy új közösséget, egy kulturális kincset és egy lelki utazást kaptam tőle. Bízom benne, hogy ez csak a kezdet – és jövőre újra találkozhatunk ebben a különleges, ünnepi világban.

Buda Beáta, KCSP ösztöndíjas

Anyák és apák napja Passauban

Bár Magyarországon és Németországban eltérő napokon ünneplik az anyák napját – előbbi május első, utóbbi május második vasárnapján –, a szülők iránti szeretet és tisztelet kimutatása mindkét országban egyaránt fontos. A passaui Mozaik Magyar Iskola ebben az évben egy különleges ünnepséget szervezett: május végén egyszerre tartottuk az anyák és apák napját.

A gyerekek már a május eleji foglalkozáson elkezdték az ünnepi készülődést: kézzel készítették ajándékokat, megható verseket és dalokat tanultak. A köszöntő versek között elhangzott a „Buba éneke” Weöres Sándortól és az „Anyának” című vers Móra Ferencről – a gyerekek minden megtanult verset ügyesen szavaltak.

Már a rendezvény kezdete előtt érezni lehetett az izgalmat: lelkesen gyakorolták a verseket, hogy a lehető legszebben szerepelhessenek. A versek mellett elhangzott még két ének is: az egyik az édesanyáknak, a másik pedig az édesapáknak szólt. A műsor végén a gyerekek egy-egy szál rózsával köszöntötték szüleiket.

Ajándékok

Az eseményt hangulatos fogadás zárta, ahol a szülők, a szervezők és minden más résztvevő kötetlenül beszélgethetett.

Reméljük, hogy ezzel az ünnepséggel minden szülő számára felejthetetlen élményt szereztünk.

Farkas Fanni Réka, KCSP ösztöndíjas

A gyerekek szorgalmasan gyakorolták a verseket

Szavalás közben

Méhlesen jártak a nürnbergi magyar cserkészek

A nürnbergi Ajtosi Dürer Cserkészcsapat méhészetbe látogatott májusban.

A cserkészcsapat foglalkozásai mindig változatosak, a gyerekek és felnőttek számára is érdekes programokat kínálnak.

Az egyik alkalommal egy helyi méhészet működésébe nyerhettek betekintést. Az érdekes és hasznos interaktív előadást követően testközelből is megnézhették a kaptárakat.

A közös virágmagszórást követően megízlelhatték a méhek ajándékát, a mézet is.

*Szekeres Rita Ágnes,
KCSP ösztöndíjas*

Verssel, dallal, kókuszgolyóval – így ünnepeltük az anyák napját a berlini magyar óvodában

Magyarországon május első vasárnapja különleges helyet foglal el a szívünkben: ez a nap az édesanyákról, nagymamákról, a gondoskodásról és a szeretetről szól.

A berlini magyar óvodában szerettük volna, ha ezt a kedves ünnepet közösen is megünnepelnénk, így a kolléganőmmel összeállítottunk egy kis műsort, ahova szeretettel vártuk az anyukákat, az apukákat, a nagyszülőket és a legkisebb testvéreket is.

Játék közben

A keddi és csütörtöki csoportokban a gyerekekkel nagy lelkesedéssel készültünk az alkalomra: verseket és énekeket tanultunk, amelyeket aztán hol bátrabban, hol kicsit bátortalanabban, de annál nagyobb szeretettel adtak elő a közönségnek.

A műsor során volt lehetőségük a gyerekeknek arra is, hogy egyénileg szerepeljenek, elmondva egy-egy korábban tanult verset, megmutatva, milyen sokat tanultak az elmúlt évben.

Készülnek a kókuszgolyók

Természetesen a kézzel készített ajándék sem maradhatott el: az édesanyáknak a gyerekek levegőre száradó gyurmából készített medállal, a nagymamáknak vagy apukáknak pedig színes papírtulipánnal kedveskedtek.

Hogy az ünneplés teljes legyen, az ovisokkal készítettünk kókuszgolyót is, hiszen az óvodában már hagyomány, hogy ezzel az apró, de szívből jövő finomsággal lepjük meg a szülőket anyák napján.

A műsor után játékos percek következtek. „Az én anyukám” című, saját készítésű kis újságban a gyerekek az édesanyjukkal kapcsolatos különféle kérdésekre adott válaszait lehetett olvasni. A szülőknél pedig az volt a feladatuk, hogy kitalálják, melyik leírás szól róluk. A másik kedves játékban a bekötött szemű szülőknél kellett kitalálniuk, melyik kisgyermek az övék – a nevetés és a jókedv garantált volt.

Nagyon jó érzés volt ismételten együtt ünnepelni: gyerekek, szülők, nagyszülők és óvónők együtt nevettek, játszottak. A közösen eltöltött idő, a műsor, az ajándékkészítés és a játékok mind hozzájárultak ahhoz, hogy igazán különleges élmény legyen ez a nap – nemcsak az édesanyák, hanem minden résztvevő számára.

Böröndy Veronika, KCSP ösztöndíjas

„Az én anyukám” című újság

Papír tulipán készítése

Berlin, Drezda, Hamburg Csapattábor

Az idei csapattáborunkat egy különleges meghívás indította: a Magyar Építész Kamara invitált minket Kastlba, hogy részt vegyünk egy nagyszabású építkezési versenyen. Lelkesen vágunk bele a kalandba – de hamar kiderült, hogy ennél sokkal többről van szó...

Csütörtökön az építkezésen volt a hangsúly

A napot táborépítéssel kezdtük: kapu, mosakodóhelyek, ponyvafeszítés, játszótérépítés – mindenki szorgosan dolgozott.

Délután két idegen jelent meg a tábor közelében – kutatók voltak, de ekkor ezt mi még nem tudtuk. Próbáltunk velük kommunikálni, de nem sikerült. Meghívtuk őket vacsorára, és az esti tábornál egy fordítógép segítségével sikerült velük a kommunikáció. Majd meglepő vallomással álltak elő: marslakóknak hisznek minket. Szerintük gyanúsak vagyunk, mert ismeretlen nyelven beszélünk, különös szokásaink vannak, egyenruhát viselünk.

A tűz körül jókat nevettünk ezen, majd megnyugtattuk őket: nem vagyunk marslakók, de ha kíváncsiak, nyugodtan figyeljenek minket tovább.

Pénteken kicsit komolyabban körbejártuk mi a marslakókat, jobban elmerültünk a témában

Reggel egy kérdés motoszkált bennünk: vajon honnan ered ez az egész „magyar marslakó” elmélet? Miért néznek minket a megjelent kutatók marslakóknak?

Dél előtt a Naprendszerrel, a Marssal foglalkoztunk, majd a marslakó ABC-t próbáltuk megfejteni. Majd elképzeltük és megpróbáltuk megvalósítani, hogy hogyan nézhet ki egy marslakó, mivel közlekedhet, hol lakhat, milyen hangszereken játszik, illetve milyen zenét hallgathat. A gyerekek és a vezetők izgatottan vágtak bele a tervezésbe és a megvalósításba.

Majd ebéd után egy listát találtunk: rajta híres és kevésbé ismert magyar feltalálók neveivel. Délután viszont a „valódi” marslakókkal – azaz a híres magyar tudósokkal – foglalkoztunk. Kiderült, hogy a 20. században több magyar kutatót (mint Neumann János vagy Kármán Tódor) így gúnyoltak külföldön, mert okosak, különlegesek, magyarok és rendkívül összetartóak voltak.

Szombat – Példaképek és próbatételek

Vezetőink tanácskozása után úgy döntöttünk: ha nem is vagyunk marslakók, de példaképeinkké válhatnak azok a magyar tudósok, akik a világban helyt álltak, megőrizték magyarságukat, és mindig a jót keresték.

Elindultunk portyára, ahol hat állomáson próbáltuk ki, bennünk él-e a „marslakók szelleme” – vagyis a cserkész-törvények. Volt szó az anyanyelv fontosságáról, segítőkészségről, természetismeretről és tudásról, igazmondásról, takarékosságról, testi-lelki tisztaságról és az összetartás erejéről.

Este a tábornál közösen vontuk le a következtetést: bennünk is ott élnek azok az értékek, amelyek miatt egykor „marslakónak” néztek magyarokat.

Este újra eljöttek a kutatók, és végre belátták: mi sem vagyunk

Keressük meg a választ

földönkívüliek, csak egy különleges közösség. Megígérték, hogy másnap távoznak.

Vasárnap – A döntés

Reggel egy levelet fújt elénk a szél. A kutatók búcsúüzenete ez volt:

„Már tudjuk, hogy nem a Marsról jöttetek – de valahogy mégis többek vagytok.

A kérdés most már nem ránk tartozik, hanem rátok:

Felfeditek a világnak, hogy milyen erő rejlik bennetek és a cserkészletben?

Vagy titokban maradtok, és csendben alakítjátok a jövőt? Döntetek jól.”

Két út állt előttünk:

A) Megmutatni a világnak, kik vagyunk – és elindulni „modern marslakóként”.

B) Vagy megtartani a titkot – és csendben, hűséggel, belülről építeni a világot.

A döntés közös volt – Közösenséggel megszavaztuk, hogy megmutatjuk a világnak, hogy kik vagyunk!

A zászlólevonásnál mindenki kapott egy marskristályt, hogy emlékezzen: a cserkészlet szelleme bennünk él, és rajtunk múlik, hogyan formáljuk a jövőt.

Buda Beáta, KCSP ösztöndíjas

Kíváncsiság

Építkező versenyre készülünk

Cserkésznap május 17-én – élmények, játékok és tudás egy délutánban

2025. május 17-én újabb vidám és tartalmas cserkész-foglalkozást tartottunk, ahol a kiscserkészek, cserkészek és a vezetők egyaránt élményekkel gazdagodtak. A délután változatos programjai nemcsak szórakoztattak, hanem közösséget is formáltak, értékes ismereteket is átadtak – mindezt a cserkészszellem jegyében.

A program hagyományosan zászlófelvonással indult, amely méltó keretet adott a közösség számára a ráhangolódásra. Ezt követte a születésnaposok felköszöntése, ahol minden ünnepelt egy-egy mosollyal és meleg szavakkal gazdagodott – ahogy az a cserkészeknél illik.

A „Pacsirta Tanoda” keretében a gyerekek egy szép népdalt sajátítottak el, majd mozgásos játékokkal melegedtek be, amelyeket az őrsvezetők lelkes irányításával játszottak. Ezután következett korosztályokra bontva az őrsi óra, ahol több fontos témakört dolgoztunk fel:

Pacsirta tanoda

A tábori felszerelés listája – Mi mindenre lesz szükség a nyári táborban? Hiszen a következő alkalommal már a nyári táborban találkozunk a gyerekekkel. A nagyobbak ehhez megfelelően egészségügyi ismereteket sajátítottak el, bízunk benne, hogy a megszerzett tudást nem kell majd kamatoztatni a táborban, de fő a megelőzés.

A tanulás után természetesen jólesett egy kis uzsonna, amely alatt a gyerekek új erőre kaptak a délután további részeire.

Majd sor került a Zsibvásárra – Játékos tudásátadás. Csomózás – Add tovább!

Csomózás

A gyerekek párokban tanultak és tanítottak meg egymásnak cserkészcsomókat. Ez a játék nemcsak az ismeretátadásról szólt, hanem a közös tanulás élményéről is.

Majd a vezetőkkel közösen egy verseny által mindenki megcsillogtathatta csomózási készségeit. Ez mind a kicsiket, mind a nagyokat nagyon motiválta és hihetetlen jó hangulatot varázsolt mindenki számára. A kicsi szurkolt a vezetőjének, a vezető szurkolt az őrse tagjának. Fergeteges hangulat keletkezett a program alatt.

A napot zászlófelvonás zárta, amely egyszerre adott méltóságot és keretet a közös élményeknek. Ezután a vezetők is megérdemelten pihentek – jó hangulatú bowlingozással zárták a napot.

Ez a délután is megmutatta, hogy a cserkészlet nemcsak játék, hanem tanulás, közösség és fejlődés is – méghozzá a legélvezetesebb formában. Alig várjuk a következő alkalmat, ami a nyári tábor lesz!

Buda Beáta, KCSP ösztöndíjas

Születésnaposok

Évzáró cserkészportya Drezdában

Az év utolsó programján pécsi cserkészek voltak a vendégeink

A háromnapos, péntektől vasárnapig (június 13–15.) tartó portyán a rengeteg játék, a kézműveskedés és a tábortűz mellett megtörtént a cserkész korosztály félévi próbáztatása is, amelyet mindenki sikeresen megtett.

A portya helyszínéül egy Drezdán kívüli nyaraló szolgált, amelyet az egyik drezdai magyar család bocsátott rendelkezésünkre. A pécsi cserkészek négyen érkeztek a hétvégére, ezzel is megkönnyítve a portya gördülékenységét. A portya keretmeséje a Király Kis Miklós című népmesén alapult, amelyben a három sárkány által ellopott égitesteket szerzi vissza Miklós, hogy feleségül kapja a legkisebb királylányt.

Péntek délután, ahogyan érkeztek a gyerekek, úgy vertünk fel egyre több és több sátrat, hogy végül mindenkinek legyen hol aludni éjszaka. Ezután következett a vacsora, majd tábortűz, ahol a németországi és magyarországi cserkészek egyeztethették az általuk ismert népdalokat, énekeltünk együtt és tanítottunk dalokat egymásnak.

Szombaton a kötelező torna és reggeli után kezdődhetett a kiscserkészek túrája, ahol a háromfejű sárkány legyőzésével visszazerezték a csillagokat. A cserkészek ezalatt próbáztak és a hétfejű sárkányt győzték le a holdért.

Ezután a gyerekekkel a most őrsvetítőképző táborba készülők legidősebb három drezdai cserkész játszott, ebéd után pedig egy hosszú közös játékblokk vette kezdetét, amiben volt kézműveskedés, sok pihenés és vízivás is. Meg persze a 12 fejű sárkány legyőzése és a nap visszaszerzése. Este a tábortűz során a megkaparintott égitesteket visszaküldtük az égre.

Vasárnap reggel búcsút vettünk reggeli után a pécsiektől, majd a táborbontás és a bográcsgulyás elkészítése vette kezdetét. A hatalmas meleg miatt az árnyékban maradtunk és kézműveskedtünk a gyerekekkel egész délelőtt. A portyát vasárnap délután a drezdai magyar közösséggel közös istentisztelet zárta – már bent a városban.

Pervai László, KCSP ösztöndíjas

KCs túra

Csillagszóró

Csoportkép

VII. Magyar Gyermeknap Münchenben

2025. június 1-jén immár hetedik alkalommal tartották a Regös Magyar Néptáncgyűttes Magyar Gyermeknap rendezvényét München agglomerációjában, Vaterstettenben. Az érdeklődők változatos programsorozat keretein belül találkozhattak a magyar kultúrával, együtt ünnepelhették a nap főszereplőit, a gyerekeket.

A Gyermeknap a Regös legnagyobb rendezvénye, így nem kevés szervezést és felkészülést igényel, de a visszajelzések és a gyerekek öröme mindenkit kárpótol. A nap a gyerekcsoportok fellépéseivel kezdődött, a színpadon bemutatkozott a Bajorországi Magyar Iskola, a Regös Recefice gyerekcsoportja és az ingolstadti Tulipán Néptáncsoport. Ez kivételes lehetőség a gyerekcsoportoknak, hiszen sokan most hallanak először a létezésükről, valamint a bemutatónak köszönhetően rengeteg gyerek kedvet kapott a csatlakozáshoz.

Belvárosi Betyárok zenekar

Gyerektánc

A bemutatókat a Belvárosi Betyárok koncertje követte, majd a Regös Néptáncgyűttes rendhagyó palatkai flashmobja és a haladó csoport somogyi koreográfiája. A Regös több tagja fellépett énekkel, páros tánccal vagy egy legényessel. A fellépések záróakkordja most is a tánctanítás volt, így a kezdők is részesei lehettek a közös táncnak.

A fellépések és táncházak alatt a Lelkes Banda muzsikált, őket már ismerősként üdvözlötték a müncheni táncházak látogatói. Egy lélegzetvételnyi szünet után, amelyet belengett a gulyás, lángos és kürtőskalács illata, folytatódott is a program a tombolanyeremények kiosztásával, a családi vetélkedő eredményhirdetésével, majd a nap záró attrakciójaként Bacsa Imre bűvész varázsolta el a nagydímet.

Somogyi fellépés

A közös munka idén is meghozta gyümölcsét, a visszatérő családok mellett új embereket is bevonzott a Regös közösség. A Regös Magyar Néptáncgyűttes programjai meghatározóak a Münchenben és a város környékén élő magyarok életében. Ennek fényében a rendezvény sikere valóban abban mérhető, ha minél többen kedvet kapnak a magyar kultúra megéléséhez.

Kósa Emese Izabella, KCSP ösztöndíjas

Legényes

Bérmálkozás Frankfurtban

Június elsején tizennégy frankfurti és környékbeli magyar fiatal részesült a bérmálás szentségében.

A Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség az idén második alkalommal Bensheimban szervezte meg a bérmálási szentmisét.

A szentmise előtti napon – szombaton - a frankfurti magyar közösség több lelkes tagja összegyűlt a bensheimi templom mellett lévő közösségi térben, ahol elvégezték a másnapi ünnepi fogadáshoz szükséges tennivalókat: a teremben hosszú asztalsorokat rendeztek be a vendégseregnek; a bérmálkozóknak, illetve az egyházi előjáróknak a terem központi részén készítették elő a főasztalt. A nagyszámú segítő kéznek köszönhetően, amíg egyesek a termet rendezték, addig néhányan voltak, akik az ünnepi ebédhez szükséges hozzávalókat készítettük elő: ötven kiló húst, illetve hagymát aprítottunk, aminek a jó hangulatú beszélgetésnek hála, igen hamar a végére értünk.

Vasárnap még voltak, akik jóval a szentmise kezdése előtt érkeztek a közösségi térbe: terítettek, kávéfőztek; a süteményes asztalok megteltek otthonról hozott finomságokkal, illetve nem utolsósorban voltak, akik két üstben főzték a később nagy népszerűségnek örvendő marhapörköltet.

A bérmálási szentmise 11 órakor kezdődött. A különleges hangulatú templom megtelt a bérmálók rokonaival, ismerőseivel. A szentmisét Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök celebrálta Belényesi József plébános kíséretében. A segédpüspök lélekhez szóló beszédében kiemelte a közösség fontosságát, illetve az Istenbe vetett hit megtartó erejét, melyek különlegesen aktuálisak voltak a helyszín, illetve az alkalom tekintetében.

A bérmálás szentségének átadása rövid, de annál meggyőzőbb volt. Jó volt látni, hogy a németországi magyar fiatalok komolyan veszik az eseményt. Fiatal felnőttként, a hátuk mögött kiválasztott hozzátartozójuk támogató jelenlétével várták, hogy a püspökhelyettes a krizmába mártott hüvelykujjal keresztet rajzoljon a homlokukra, ami által nagykorú keresztények lettek.

A szentmise végén a fiatalok megköszönték Belényesi József plébánosnak a bérmálási felkészítést, illetve Mohos Gábor segédpüspöknek a szolgálatát.

A mise után következett az ünnepség kötetlen része: a családok közös fotókat készítettek, majd asztalhoz ülve elfogyasztottuk az igazi magyaros főételt, a marhapörköltet. Többen hiába vitték magukkal a maradéknak szánt műanyag dobozt, a pörkölt sikerességét bizonyította, hogy teljesen kiürült a két hatalmas bogrács.

A jó hangulatú fogadás után következett a terem visszarendezése: mosogattunk, asztalt, széket pakoltunk, sepregettünk, de a jó társaságnak köszönhetően ez is az ünnepség természetes része volt.

A családok a távolról érkezett vendégekkel hazaindultak, hogy kisebb körben örüljenek egymás társaságának, a fiatalok életének újabb mérföldkővét ünnepelve.

A frankfurti magyar közösség ismét megmutatta szorgosságát, élni akarását, a fiatalok rátermettsége pedig reményteljes jövőt ígér.

Kádár Orsolya, KCSP ösztöndíjas

Mozidélután október 5-én a dortmundi magyar közösségben

Mesedélután -gyerekeknek- LEGENDÁRIUM

Nagyon jó hangulatban telt a borongós vasárnapi őszi délután. Kicsik és nagyok együtt nézték a Legendárium – Mesék Székelyföldről című mesesorozatot.

A rossz idő ellenére volt olyan család, amelyik két órát utazott, hogy ott lehessen velünk, és a további programokról beszélhessünk, tervezgessünk. A jó hangulat garantált volt, amit még fokoztunk frissen pattogatott kukoricával is. Igazi moziélmény teremtmődött a közösségi házban.

Köszönjük a résztvevőknek és a szervezőknek az együtt töltött időt!

Simon-Hegedüs Fanni, KCSP ösztöndíjas

Anyák Napi műsor a hageni Vadrózsánál

2025. május 18-án anyák napi műsort rendeztek a Hageni Vadrózsa Magyar Néptáncgyűttes és a Dortmundi Magyar Kulturális Közösség közös szervezésében.

Mind a hageni, mind a dortmundi gyerekek többhónapos felkészülés után mutatták be az előadásaikat. A hageni gyerekek a gyerekfoglalkozások során gyakorolták be a koreográfiát, míg a dortmundi ifjak a minden pénteken megtartott gyerektánc közben tanulták meg a sorrendet.

Egy kis teremrendezés után maga a műsor 18-án délután négy órakor kezdődött a hageni gyerekek fellépésével. A műsorban a gyerekek egy sütemény elkészítését játszották el, közben különféle táncokat járva, köztük körtáncokat és egy botlós táncot. A műsoruk igen nagy sikert aratott a szüleik és a vendégek között is. Az én szerepem ebben a műsorszámban az volt, hogy a táncok alá cíterazenét játszva segítettem a gyerekeket, míg a botos táncot velük táncoltam.

Tinik

Közvetlenül a hageniek után a dortmundi gyerekeké volt a főszerep, akik szintén táncos koreográfiával készültek. Moldvai táncok mellett minden gyerek készült verssel is, amit anyukájuk felé fordulva magabiztosan mondtak el. Mivel páratlanul voltak a gyerekek, jómagam is táncoltam velük. A műsoruk után a hageni gyerekekkel közösen mindenki megkereste a saját anyukáját, és odaadta neki az előre

elkészített ajándécsomagot, amit az anyukák meghatódva vettek át.

Ezután kis szünet következett, ahol a vendégek beszélgetve fogyasztották el az anyukák által biztosított süteményt.

A szünet után a dalköré volt a főszerep, tagjai anyák napi dalokkal tették még színesebbé a műsort. A Tini csoport következett, sárközi lánytáncokat táncoltak a közönségnek. A vendégek elmondásuk alapján az egész műsor alatt hihetetlenül jól érezték magukat. A műsor a tinik tánca után véget ért, és kötetlen beszélgetés után szépen lassan, csodálatos emlékekkel a szívében mindenki hazatért.

Galambos Csongor, KCSP ösztöndíjas

Csoportkép

Dortmundi gyerekek

A hageni Vadrózsa Táncscsoport stuttgarti fellépése

VIII., azaz NYOLCADIK alkalommal rendezték meg Stuttgartban a Nyugat-Európai Magyar Néptáncfesztivált. Idén szeptember utolsó hétvégéjén került sor a találkozóra, amin jómagam első ízben vettem részt.

A Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasként többek közt a németországi Vadrózsa néptáncosaihoz delegált engem, ahol szeptember közepén csatlakoztam a már javában tartó előkészületekhez.

A táncosok hónapok óta tanulták a koreográfiákat, és minden erejükkel beleadva álltak fel a színpadra szeptember 27-én este.

Azon a héten szerda este volt a főpróbájuk, ahol már éreztem a levegőben azt a felszabaduló energiát, ami minden táncosból csak úgy áradt a közönség felé a produkció napján.

Az együttes tagjainak a kora széles skálán mozog, ami a fellépő csapatok közül egyedinek számított. Hiszen a Vadrózsa táncosok között van egyetemista korútól kezdve az ötvenes korosztály képviselésében mindenki, vegyesen!

Véleményem szerint emiatt külön dicséret illeti a tagokat, hiszen itt nem csupán egy koreográfiáról és egy táncról van szó, hanem megmutatkoznak a generációk közti stílusbeli különbségek is. Mégis, az együtt lélegzés és izzadás a próbateremben, majd a színpadon eggyé tette a csapat tagjait, és sikeres produkciók születtek.

A színpadon egy Küküllő menti karikázót csodálhattunk meg először, ahol az együttes hölgy tagjai kápráztattak el minket a gyönyörű mezősegi dallamokkal. Ezt követően egy rövid, de annál tréfásabb lóvásáron nevezhetett a közönség egy jóízűt.

A móka után a páros tánc következett, szintén ebből a tájegységből.

A táncosoknak nagyon nehéz dolguk volt a felkészülési időben, hiszen a koreográfia tanításának rövid napjai után önállóan kellett felkészülniük, s ez óriási tiszteletet érdemel minden tanár és koreográfus kollégától.

Lenyűgöző volt látni a táncosokon az odaadást, a pici részletekre való odafigyelést, a maximumra való törekvést! Csodálatosak voltak az arcok a meghajlás pillanatában, amikor láttam rajtuk,

hogy elégedetten mosolyognak, bezsebelve az óriási tapsot, amit a hálás közönségtől kaptak ajándékba.

Utolsó produkcióként egy nagyon tréfás hangvétellű somogyi üveges tánc-koreográfiát mutattak be a női tagok – ezt nagy felröhögések kísérték a nézők soraiból.

Ennél a produkciónál két dolgot szeretnék kiemelni, ami figyelemre méltó! Az egyik, hogy az egész koreográfiát az egyik táncos hölgy készítette önállóan, autodidakta módon elsajátított tudásból. Ez egy nagyon ritka és szintén dicséretre méltó szegmense a produkcióknak!

A másik nagyon fontos dolog, hogy a nők saját énekhangra táncolták végig az üveges táncot! Nem volt zenei aláfestés, csak a tiszta női hangok, miközben az üvegek a fején voltak! Tapasztalt táncosként és tanárként nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy ez az egyik legnehezebb és legbátrabb dolog, amit egy táncos a színpadon produkálhat!

De aki nem hiszi, próbálja ki otthon, milyen nehéz nyitott szájú üveggel a fején énekelni és táncolni egyszerre!

Rövidre zárva soraimat: hihetetlen élmény volt ez a hétvége a Vadrózsa táncosaival, a többi táncossal való beszélgetések, közös táncolások és éneklések.

Köszönöm Münchenből a Regös, Frankfurtból a Rezeda, Zürichből az Óperenciás, Neuhaus am Innból a Cuki, Berlinből a Fonó, Stuttgartból a Csöbörösök táncosainak és a felkészítőknak az óriási komplex élményt, amit adtak a produkciók, valamint a táncházban az „örömtánc” alatt.

Simon-Hegedüs Fanni, KCSP ösztöndíjas

„...Mély és varázslatos rendhagyás...” Sendenben – bérmálással egybekötött templombúcsú a neu-ulmi magyar katolikus közösségben

Május 24-én immár negyedik alkalommal szervezte meg a neu-ulmi Boldog Apor Vilmos Magyar Katolikus Közösség a névadójáról elnevezett templombúcsút, ezúttal bérmálással egybekötve. Az ünnepségnek Senden városa adott otthont. Az ünnepi szentmisét közös vacsora és zenés táncmulatság követte. Az ünnep minden apró mozzanata betöltötte az ünnepélyesség lényegiségét külsőségeiben és lelkiségben egyaránt.

Senden gyönyörű katolikus temploma május 24-én, szombaton magyar szótól volt hangos. Isten házában belső szépségét ezen a napon átjárta és betöltötte az ünnep egyszerűsége és varázslata. Hogy mi adja az ünnep magasztosságát, talán Márai tudja leginkább kifejezni: „...az ünnep mély és varázslatos rendhagyás...” S valóban. A templom padjai virágos ruhát öltöttek. Különleges alkalomra különleges vendégeket vártak soraikba. Az oltár előtti pünkösdirózsza-csokor szirmai körülölelte a hófehér apró, pici rezgő virág gyűrűje. Piros, fehér, zöld színekben pompázott, és illatozott a templom belső tere. A tíz ünnepi gyertya méltóságteljesen felsorakozva várt gazdáira.

Szép sorban megérkeztek gyönyörű, nagy gondossággal előkészített piros-fehér ruhájukban a gyermekministránsok, ők az ünnep fontos résztvevői. Szemet és lelket gyönyörködtető volt pusztán jelenlétük is. S lassan érkeztek az ünnepelők. Bérmálkozók, szülők, bérmaszülők, nagyszülők, barátok és a magyar közösség tagjainak apraja-nagyja. „...S mindenkifölött legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, megszakításból, a teljes kikapcsolásból...”

S volt! Szépség és tisztaság. A neu-ulmi közösség nagy része székel nemzetiességű. Hagyományait nem csak őrzik

és ápolják, hanem büszkén megélik. Ünnepek alkalmával népviseletet öltenek kicsik és nagyok, férfiak és nők, s ez így történt most is. Többüknek erre az alkalomra készült el odahaza frissen szőtt kelméből, hovatartozásukat és gyökereiket büszkén hirdető ruhájuk. Egy piciny leányka 50 évet megélt apró kis népviseletben tipegte körbe a sendeni templom köveit.

A bérmálkozó fiatalok, szüleik, hozzátartozóik, a szűkebb és nagyobb közösségek, a zenei szolgálatot végző kórustagok, zenésztársak és minden jelen lévő küllemének szépségével és lelkében hordozott tisztasággal érkezett, helyet adva a lelki táplálék befogadására. Ünnep készül, emberek, szépek és tiszták legyetek! Igen. Az ünnep előkészülete az a folyamat, ami ráhangol, beleilleszt, éretté tesz bennünket a végső befogadásra. Ezt a célt szolgálta a bérmálást előkészítő tanulási folyamat is, amelyet Csibi Sándor, misszióink plébánosa végzett a fiatalokkal hónapokon keresztül. Vagy éppen az imakilenced és a 24 órás imaszolgálat, amelyet a neu-ulmi közösség szervezett meg a bérmálkozó fiatalokért, magukért és családtagjaikért, közösségeikért, kérve a Szentlélek segítségét.

De a minden apró részletre kiterjedt figyelem és gondosság, a szervezési feladatok átgondolt és pontos forgatókönyvének elkészítése, a közös vacsora helyszínének előkészítése, a tánccos, zenés vigadalom gördülékeny megvalósítása mind-mind azt a magasztos célt hivatott beteljesíteni, amiről Wass Albert és Márai olyan egyszerűen, tömören és lényegre törően fogalmaz. Az előkészület minősége az, ami egészséges, szemnek és léleknek tetszetős gyümölcsöt érlel.

„...legyen benne áhítat és feltétlenség...” S volt!

Majnek Antal nyugalmazott kárpátaljai püspök volt az ünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka Csibi Sándor, az augsburgi Szent László Magyar Katolikus Misszió és Waldemar Obrebski, a sendeni St. Josef der Arbeiter plébánia plébánosának közreműködésével.

A bérmálás szentségét a püspök úr tíz bérmálkozó fiatalnak szolgáltatta ki. Csodálattal hallgattuk a szertartást végző püspök úr magvas, mély és élő hitről tanúskodó gondolatait, amiket a bérmálkozó fiatalokhoz

„...Mély és varázslatos rendhagyás...” Sendenben – bérmálással egybekötött templombúcsú a neu-ulmi magyar katolikus közösségben

és a hívekhez intézett a Szentlélekben való megerősödésről és megerősítésről, ami a keresztség titkában történő újabb megerősítést jelenti.

Hiszen már nem gyermekként, hanem önálló és öntudatos, szabad akaratból és elhatározásból döntöttek a fiatalok a bérmálás szentségének felvételéről. Reményét fejezte ki, hogy a bérmálkozók a szentségben megkapják a Szentlélek azon ajándékait, amelyekre a szeretetszolgálat gyakorlásához is szükség van. Hiszen azért kapja a karizmákat minden felnőtt keresztyén, hogy azzal szolgáljon, segítsen, teljesítse a fő-fő parancsolatot: a szeretet parancsát.

Áhítattal és csodálattal hallgattuk a zenei szolgálatot végző kórusok és zenésztársak által megszólaltatott lelkesítő, a Szentlelket hívó és dicsőítő énekeket, amelyek a hallott és látott csodákon túl újabb örömforrás-lelőhelyet jelentettek számunkra. Feltétlenséget, abszolút bizonyosságot éltünk meg akkor és ott a szeretet és az öröm felénk áradó erejéről. S hogy minden gondolat, szó, ima, ének, a bajorországi Senden templomának falai között közös nyelvünkön, az anyanyelvünkön született és szólalt meg, a csodálatunkat, áhítatunkat csak fokozta, beteljesítette.

Az ünnepség közös vacsorával, zenés, táncos mulatsággal folytatódott, és zárult a sendeni közösségi házban. Ugyanazzal a gondos előkészülettel és fogadással készültek vendéglátóink. Apró virágcsokrok voltak az asztal ékei, színeiben is a magyar jelleget ötvözte a teríték, melegen tartott és tárolt mennyei eledelék ízkavalkádja várta az ünnepeltek és az ünneplőket. Előkerült a hazai gyümölcsből készült és érlelt nedű a megannyi ínycsiklandozó házi, finom aprósütemény kíséretében. A talpalávalót fáradhatatlanul húzták a helyi közösség zenészei. Még játékra is voltak jelentkezők. Jó volt itt is összeszedni minden létező öröm-morzsát. Tarisznyánkba beleraktuk útravalónak.

„...mesteri mív.”

S valóban. A szervezés minden részletében. Kazinczy Epigrammájában az írói érdemet így foglalja össze tömören és lényegre törően az író: „...Íz, szín, tűz vagy a versbe, ha mesteri mív.” Kazinczy után szabadon én átültetem ezt a gondolatot a neu-ulmi közösség minden részletében „mély és varázslatos rendhagyására”, az ünnepre, aminek szervezése és kivitelezése mesteri mív volt. Íz, szín és tűz jellemezte. Hála és köszönet az alkotóknak! A sok-sok dolgos kéznek, a tiszta lelkiületnek, amely örömet, élményt és emléket varázsol, fényt mutatott a szeretet lángjával. Akinek volt füle, mindezt hallotta, akinek volt szeme, mindezt látta és megta-pasztalta.

Orcskai Marianna,
KCSP ösztöndíjas

Fotó: Fekete-Nagy Mónika

Akadályverseny Kastl-ban

...avagy éjszaka a Magyarok Múzeumában és mentőakció az elveszett Szent Korona megtalálására

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség I. Kerületének cserkészei közösen táboroztak Kastl-ban a 37. Kerületi Cserkész Akadályversenyen.

2025. szeptember 26. és 28. között a cserkészek apraja-nagyja összegyűlt Kastl-ban, hogy egy hétvégét együtt tölthessenek és megmérethessék tudásukat a kerületi akadályversenyen.

Érkezésünk után nem sokkal a Magyarok Múzeumában találtuk magunkat, ahol kezdetét vette a múzeumok éjszakája, ami végigkalauzolt minket a magyar történelem eseményein. Akkor még nem tudtuk, hogy ez a múzeumlátogatás cseppet sem lesz átlagos, és hamarosan mentőakcióra kell indulnunk.

Egyik pillanatról a másikra életre kelt körülöttünk a múzeum: szemben találtuk magunkat Szent István királlyal és kíséretével, akik éppen a Szent Koronát keresték, mert az nyomtalanul eltűnt, és sehol sem találták. A tét nagy volt, ugyanis ha valami eltűnik a múzeumból és nem találják meg éjfélig, akkor az egész magyar történelem veszélybe kerül.

A cserkészek tüstént István segítségére siettek, megígérve, hogy felkutatják a környéket a korona után. Csoportokat alakítottak azért, hogy a keresés igazán hatékonyan működhessen, és versenyt hirdettek a csoportok között. A kisebbek az 1-es pályán, a nagyobbak pedig a 2-es pályán keresték a koronát. Az igazán rutinosak és bátrak éjszaka teljesíthették a 3-as pálya kihívásait.

A pályát végigjárva találkoztunk további életre kelt szereplőkkel. Szent László király udvarában kardot készítettünk, és bebizonyíthattuk, hogy ha van nálunk valamennyi kötél és ismerünk néhány csomót, akkor nem csak össze tudunk kötözni valamit, hanem még fára is tudunk mászni egy-két csomó segítségével. Anonymus rejtvényét a rovásírás ismeretével sikerült megfejtenünk, tájékozódási képességeinkkel pedig Szent Margitot kalauzoltuk el a Nyulak szigetérről egészen Budaörsig a térképen.

Utunkat folytatva Mátyás király udvarába érkeztünk, aki-nek gyógyteát készítettünk megfázás esetére az általunk ismert gyógynövényekből. Bethlen Gábor fejedelemnél igencsak befűtöttünk télire az általunk gyűjtött fával és a megrakott tűzzel, majd tovább haladva az 1848–49-es szabadságharc sűrűjében találtuk magunkat, ahol el kellett látnunk a sérülteket, majd hordágyat kellett készítenünk, amelynek segítségével biztonságba tudtuk juttatni őket.

Visszaérkezésünk után, az ízletes vacsoránk fogyasztása közben kiderült, hogy a pályán talált darabokból nem áll össze a Szent Korona, így, sajnos, nem sikerült megtalálnunk, de nem adtuk fel a reményt, ahogy István király és Gizella királyné sem

Népi játékok

tették, amikor a tábornút fénnyel felidéztek a Szent Korona évszázadokon átívelő izgalmas történetét.

Este még éppen időben éjfél előtt megtaláltuk az igazi koronát, így nagy volt az öröm, hiszen megmenekült csodás történelmünk. A tettes kilétére vasárnap délelőtt derült fény. Koppány vezér volt a tolvaj, akit hosszas üldözés után sikerült elfognunk, és száműznünk egy távoli szigetre, így Istvánnak sikerült megőriznie királyságát.

Az akadályversenynek győztesei is voltak minden kategóriában, akiket nagy ovációval köszöntöttünk és ünnepeltünk meg. A nagy izgalmakban megeheztünk, így ízletes gulyáslevessel ünnepelhettük meg a sikert. A nagy ünneplés után könnyes búcsút vettünk egymástól és hazafelé vettük az irányt, várva a következő találkozást.

Érsek Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Fára mászni kötéllel

Évkezdő Cifra Táncház Frankfurtban

Szeptember hatodikán került sor az évkezdő Cifra Táncházra Frankfurtban.

A jó hangulatú májusi alkalom után ismét táncházat hirdetett a frankfurti Cifra Gyermek- és Ifjúsági Táncsportegyesület. Ezúttal új helyszínen várták az érdeklődőket, ahol a táncter mellett hosszú asztalsorok álltak: az est folyamán lehetőség volt étel- és italrendelésre, amit sok résztvevő előszeretettel igénybe is vett, megalapozva a baráti beszélgetéseket.

Az elengedhetetlen élő zenét egy fiatal magyarországi zenekar biztosította: Németh Nóri – hegedű, koboz, Huszti Levente – brácsa, furulya, Nagy Bálint – nagybőgő, dob, ütőgardon. Nekik ez volt az első fellépésük Frankfurtban, a fiatalos lendületüknek köszönhetően hamar megtalálták az összhangot úgy a fiatal táncosokkal, mint a szervező Klement házaspárral, így ez a friss ismeretség hosszabb távú együttműködésnek ígérkezik.

A táncházba délután először a gyermekek érkeztek, akiknek Klementné Kecskeméti Beáta dunántúli alap tánclépéseket tanított, illetve népi játékokat és cserkész népi játékokat játszottak közösen. Az est folyamán Klement Nándorral közösen széki, mezőségi táncokat tanítottak az érdeklődőknek, aki pedig már tudta a lépéseket, a zenekar előtt szabadon mulathatott. A táncegyüttes két fiatal táncosa is lehetőséget kapott a tánctanításra: Lőrincz János és Zsámboki Zsófia szatmári tánclépéseket tanított, emellett moldvai és felcsúki táncokra is sor került az én vezetéssel.

Az est folyamán többen megjegyezték, hogy milyen jó, hogy alig volt szünet a táncrendek között, így folyamatosan jó hangulat volt a teremben, ami azzal járt, hogy körülbelül tizenegy órára mindenki jólesően el is fáradt.

Ez a szombat este ismét bebizonyította, hogy a mai fiatalok is örömmel és jókedvűen tudnak mulatni, nyitottan fordulnak a népi kultúra felé és valódi kapcsolatokat alakítanak ki általa, így hagyományos értékeken alapuló ma is élő szórakozási formát jelent a számukra.

Kádár Orsolya, KCSP ösztöndíjas

Tóth Árpád: TÁNC

Táncot kívánnék látni, hintázó női testet,
Zenén lebegve könnyűt, toppantva
halk neszt,
Úszó, setét hajával csak fátyolos mezűt,
Kit nékem furcsa piktör, bús vágy,
elémbe festett.

Hadd jönné, s lengené szép estté ezt
az estét,
Most, hogy aléló pillám zokogni nehezült,
S hogy nehezülő szívem im szakadni
feszült,
S azt sem tudja szegény: élni vagy
halni restebb?

Áztatnám ajkamat borús, bíbor borokkal,
És dúdolnék a tánchoz, téveteg,
bús torokkal,
S hallgatnám, félig alva: kezem ütemre
tapsol,
Rám dölne részeg álom, mint nagy
agyagkolosszus,
S nem érezném a bűt, a szennyest
és a bosszús
Hiénát, amint tépi szívem, s morogva
habzsol.

Közös sikerünk: A magyar nyelv helyet kap a német iskolai bizonyítványban

A 2025/26-os tanévtől a HMI tanulói, akik az alkalmak legalább 70%-án részt vesznek, a hamburgi német iskolai bizonyítványban bejegyzést kapnak arról, hogy magyar származási nyelvi oktatáson vettek részt.

Újabb mérföldkőhöz érkeztünk, fantasztikus hírünk van számotokra. A 2025/26-os tanévtől a HMI tanulói, akik az alkalmak legalább 70%-án részt vesznek, a hamburgi német iskolai bizonyítványban hivatalos bejegyzést kapnak arról, hogy magyar származási nyelvi oktatáson vettek részt. Törekszünk arra, hogy ezt a lehetőséget a schleswig-holsteini, niedersachseni és brémai iskolákban is elérhetővé tegyük.

Ezzel a lépéssel gyermekeink és család-jaink erőfeszítése hivatalosan is elismerésre kerül. Nagyon örülünk, hogy ezt együtt érhettük el Veletek, és bátorítunk minden új családot is, hogy csatlakozzon hozzánk. Haladjunk együtt tovább azon az úton, amelynek végén a magyar nyelv választható idegen nyelvvé és érettségi tárggyá válik.

A HMI fáradhatatlan és lelkes szervezői

Ez az elismerés, amelyet a Behörde für Schule und Berufsbildung (Hamburg Oktatási és Szakképzési Hatósága) 2025. szeptember 24-én adott meg számunkra, újabb mérföldkő a magyar nyelv helyének megerősítésében a német iskolaszerkezetben. Ezzel újabb lépést tettünk afelé, hogy a magyar nyelv először Hamburgban válhasson választható idegen nyelvvé, majd a jövőben érettségi tantárgyként a teljes Németországi Szövetségi Köztársaságban is elismert helyet kapjon.

Szívből bízunk benne, hogy ez a közös eredmény mindannyiunk számára ösztönző és reménykeltő.

Rostás Attila, HMI felelős vezető

Egy új kezdet küszöbén

Egy új város, új emberek, új célok – és mégis valami ismerős, otthonos. A Hamburgban töltött első hetek során nem csupán élményekkel, hanem lehetőségekkel is gazdagodtam. Az iskolai foglalkozások, a cserkészzet, a Kastlban tartott oktatásügyi konferencia és a magyar nyelv hivatalos elismertetése iránti lépések mind azt üzenik: ez valóban egy új kezdet.

Alig két hét alatt is mélyreható változások mehetnek végbe bennünk. Úgy gondolom, hogy Hamburgban megkezdett ösztöndíjas időszakom erre remek példával szolgál. Színes, mozgalmas, életteli teli – így jellemezném az őszi első hónapját fogadószervezetemnél, a Hamburgi Magyarok Egyesületénél.

Nem csupán egy eltökélt, nemes célért küzdő tanári gárdát ismerhettem meg közösségi szinten – ahol cserkészfoglalkozást is lehetőségem volt tartani –, hanem emellett résztvevője lehettem a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége (BUOD) idei közgyűlésének és oktatásügyi konferenciájának is.

Írásomban fent említett élményeimem túl azonban egy jelentős és lelkesítő örömhírt szeretnék megosztani az Olvasókkal, ugyanis a Hamburgi Magyar Egyesület gondozásában működő Hamburgi Magyar Iskola közel ötven beiratkozott diákja számára is megnyílt a lehetőség, hogy amennyiben 2025 szeptemberétől a foglalkozások legalább 70 százalékán részt vesznek, úgy hivatalos bejegyzést kapjanak a német iskolai bizonyítványukba arról, hogy magyar származási nyelvtanításban részesültek.

A kezdeményezés nem csupán a gyermekek tanév során nyújtott teljesítményét ismeri így el, hanem fontos lépés a magyar nyelv hivatalos elismertsége felé vezető úton is. Reményeink szerint a nyelv érettségi tantárggyá válhat, így a magyar gyermekek anyanyelvükből is vizsgázhatnak, de a lehetőség minden tanuló számára adott lenne, aki a magyart kívánja elsajátítani, és így a német nyelvű tanulmányai mellett tett erőfeszítései az érettségi bizonyítványban is megjelenhetnének – a német tartomány elismerésével.

És hogy mit tartogat az eljövendő időszak? Mivel abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy párom, Huszár Zoltán is részesült a Körösi Csoma Sándor Program ösztöndíjában, lehetőségünk nyílt kapcsolatot teremteni a dán városban, Hammelevben működő Dániai-Magyar Kulturális Egyesülettel, ismertebb nevén a DáMa Klubbal. Izgatottan várom, milyen lehetőségeket tartogat ez a kapcsolódás.

Az őszi többi hónapja sem marad azonban lelkesítő kihívások nélkül; októberi tervezett önismereti workshopom mellett lázasan készülünk a magyar Sergő Zenekar közreműködésével november 15-én megvalósuló táncházunkra, ahová a tavalyi évtől kezdődően a KCSP korábbi önkénteseit, vagyis a KCSP Alumni tagjait is hagyományteremtő céllal meghívtuk, és természetesen minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

Pataki Katalin, KCSP ösztöndíjas

Első hetem Nürnbergben

2025. szeptember közepén érkeztünk, hogy megkezdjük ösztöndíjas munkánkat. Az utóbbi egy hét rendkívül intenzív volt, megismerkedtünk fogadószervezeteinkkel és a várossal: Nürnberggel.

Szeptember közepén érkeztünk meg Nürnbergbe ösztöndíjas társammal, Jusztin Andrással. Az első fontos programunk a 19. BUOD Közgyűlés és Oktatásügyi Konferencia volt, ahol találkozhattunk a Németországban működő magyar szervezetek képviselőivel és Kőrösi Csoma Sándor Programos társainkkal. Az itt elhangzott beszélgetések, tábortűz körüli éneklés, spontán tánc ház örök élmények maradnak.

Egyik mentorom, Schmidt Károly, a Kastl Alumni elnöke megmutatta nekünk az egykori magyar gimnázium épületét a várban. A séta során diákéveinek anekdotáit hallgathattuk meg.

A Nürnbergeri Magyar Kultúregyesület oldaláról mentorom V. Zombory Anikó, akinek segítségével lehetek az itteni magyar óvodában, négy csoportban is. Az otthoni tapasztalataim igazán

jól felhasználhatóak itt is, hiszen édesanyám mellett ugyanezzel a korosztállyal foglalkoztam sokat.

A hétvégén ellátogathattam a magyar iskolába is, ahol részt vehettem az évnnyitón és énekelhettem a gyerekekkel.

A Tűzvirág Néptáncsoport az idei Katalin-bált keringővel nyitja meg, mely nagyon izgalmas színfoltja lesz az estének. A hét második próbáján györgyfalvi táncokkal foglalkoztunk. Újdonság még, hogy a nagy érdeklődésre való tekintettel idén első alkalommal gyermektáncsoportot indítunk Nürnbergben.

Blank Berta, KCSP ösztöndíjas

Kányádi Sándor: Isten háta mögött

üres az istálló s a jászol
idén se lesz nálunk karácsony
hiába vártok
nem jönnek a három királyok

sok dolga van a teremtnék
mindenkivel ő sem törődhet
messzi a csillag
mindenüvé nem világíthat

megértjük persze mit tehetnénk
de olyan sötétek az esték
s a szeretetnek
hiánya nagyon dideregtet

előrelátó vagy de mégis
nézz uram a hátad mögé is
ott is lakoznak
s örülnének a mosolyodnak

Hazaváró – Welcome Office

A magyarság a nagyvilág sok részén él, de minden magyarban fel-felmerül az anyaországba történő hazatérés gondolata.

Az elmúlt években a magyar nemzetpolitika sokat tett az összetartozás segítése érdekében, mind a Kárpát-medencében, mind szerte a nagyvilágban. A Magyar Kormány 2023-ban elindította a hazatérés ösztönzését és segítségét célzó Hazaváró Szolgáltatást, mely több módon kívánja segíteni a hazaköltözőket mindennapi élethelyzeteik intézésében.

Hazaváró Portál:

Az informatikai fejlesztés eredményeként – 36 ország hasonló szolgáltatásainak áttekintése és jó példáinak átvétele révén – 2023. november 16-án elindult a Hazaváró Portál (www.hazavaro.gov.hu), melynek legfőbb célja a visszatérő magyar állampolgárok minél szélesebb körű tájékoztatása és segítése, részükre közérthető, **egyszerűen kezelhető, interaktív honlap** létrehozása, amely a hazatelepüléssel kapcsolatban felmerülő kérdésekre átfogó válaszokat nyújt és lehetővé teszi egyes **ügytípusok elektronikus elindítását a világ legtöbb pontjairól is**.

A Portálon könnyen áttekinthető **struktúra, letisztult nyelvezet** és az egyes élethelyzeteken végigvezető **több mint 172 ügyleírás és tájékoztató** segíti az ügyfeleket a tájékozódásban **magyar, angol, német és spanyol nyelven**. Egy **navigátor segítségével** – az egyéni élethelyzetek megfelelő beazonosításával – a látogató egy személyre szabott „listát” kap, mely segíti eligazodni a konkrét intézendő ügyek folyamatában. A lista felhasználásával az iratok fordítása során a hazatérők jelentős **kedvezményt** vehetnek igénybe az OFFI ügyfélszolgálatán.

Hazaváró Pontok:

Az országszerte 27 helyszínen – a már működő kormányablakokban – megnyílt ún. **Hazaváró Pontok** a hazatérést követően szükséges ügyintézésben (letelepedésben, a helyi szolgáltatásokhoz történő hozzáférésben, okmányok intézésében, a munkavállaláshoz, egészségbiztosítási ellátásokhoz szükséges ügyek elindításában nyújtanak segítséget magyar és angol nyelven egyaránt). Itt egyszerre – komplexen – történik meg minden szükséges okmány és ügy elindítása, illetve intézése. A Portál segítségével a kijelölt Hazaváró Pontokba – az egész család számára – a teljeskörű ügyintézéshez előzetesen **időpontot is foglalhat, dokumentumokat küldhet be előzetes ellenőrzésre** a későbbi gyorsabb ügyintézés érdekében.

Oktatási támogatás:

A Kormány 2025. szeptember 1-jétől kiegészítő támogatást biztosít azoknak az iskoláknak, amelyek külföldről hazatérő magyar gyermekek felzárkóztatásában vállallnak aktív szerepet.

Hazatelepülés során a családok számára az egyik legmeghatározóbb kérdés az oktatás folytonosságának biztosítása, hiszen gyermekeik más nyelvi és kulturális közegből érkeznek, sokszor eltérő ismeretekkel, eltérő iskolai szokásokkal. Az intézkedés célja, hogy a Magyar Kormány segítse a hazatérő családokat abban, hogy gyermekeik sikeresen beilleszkedhessenek a nemzeti köznevelési rendszerbe, így az 1-8. osztályos tanulók egyéni oktatási felkészítését az állam célzottan támogatja: az iskolák tanulónként akár havi 130 000 forintos kiegészítő támogatást igényelhetnek, amennyiben heti öt óra egyéni felkészítést biztosítanak az érintett gyermek számára bármely szükséges tantárgyból

Kiemelt köznevelési tartalmak és felsőoktatási aloldal:

A Hazaváró Portál **köznevelési tartalmak** 2025. október közepétől jelentősen **bővültek**, illetve külön **közoktatási navigátor** segíti a hazatérő kisgyermekes családokat a magyar köznevelési rendszer megismerésében.

A Portálról elérhető **új felsőoktatási aloldal** teljes tartalma szintén négy – **magyar, angol, német és spanyol** – nyelven támogatja a Magyarországon tanulni vágyókat. A felsőoktatásra szabott témakörök és ügyleírások, a szakmai képzésekről, ösztöndíjakról nyújtott tájékoztatók mellett minden érdeklődő számára elérhető a **felsőoktatási navigátor**. Egy rövid kérdőív kitöltésével a látogató egy személyre szabott teendőlistát kap, mely a számára releváns ügycsoportok, ügyleírások felsorolása mellett tartalmazza a magyarországi tanulmányok megkezdése és folytatása során szükséges ügyintézesek felsorolását, konkrét teendőit is.

Magyarország egy **biztonságos**, élhető ország Európa szívében, ahol a diákok nyugodt és kiszámítható környezetben tanulhatnak. A tanulmányok színvonala és elérhetősége sok diák számára döntő szempont a továbbtanulás során. Magyarország nemcsak **versenyképes, nemzetközileg elismert képzéseket** kínál, hanem mindezt megfizethető formában nyújtja. Mindehhez a szükséges **információk egy helyen megtalálhatók a Hazaváró Portálon**.

Külképvisletek, Kormányzati ügyfélvonal (1818):

A Hazaváró Portál és a Hazaváró Pontok mellett a magyar külképviseletek, valamint a 0-24 órás telefonos **Kormányzati Ügyfélvonal (1818@1818.hu; külföldről : +36 1-550-1858)** is segíti az ügyintézés, naprakész információkkal, illetve egyedi ügyekben szintén segítik a hazatérni szándékozókat.

Akik a hazatéréssel kapcsolatos ügyeiket még külföldi tartózkodásuk idején szeretnék elindítani, a konzuli szolgálat munkatársai az eddig megszokott módon továbbra is rendelkezésre állnak.

A Hazaváró Szolgáltatással kapcsolatban bővebb tájékoztatást a következő e-mail-címen kérhet: diaszporakoordinacio@me.gov.hu

Hazaváró – Üdv Itthon!
www.hazavaro.gov.hu

Ünnepi megemlékezés Frankfurtban az 1956-os forradalom és szabadságharcról

Az idei évben október 26-án került sor a frankfurti '56-os ünnepi megemlékezésre.

A vasárnapi szentmise után a frankfurti Szentháromság-templom előtt kopjafát avattak az

1956-os események hőseinek emlékére. Dr. Klement Kornél, a BUOD (Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége) elnöke röviden köszöntötte az összegyűlteket, majd néhány szóban elmesélte a kopjafa történetét: édesapja, id. Klement Kornél, a frankfurti magyar közösség egykori fáradhatatlan szervezője faragta, a közösség korábbi székhelyéről kiemelve több éven át őrizték, hogy most újra emlékeztesse a frankfurti magyar katolikus híveket a közös múlt ezen jeles eseményére.

A kopjafánál a frankfurti magyar közösség, illetve a düsseldorfi magyar főkonzulátus részéről koszorú elhelyezésével tisztelegtek a hősök előtt.

Ezután rövid szeretetvendégség következett, majd az ünnepi megemlékezés elején Klement Kornél személyesen köszöntötte a düsseldorfi konzulátus részéről érkezett Bebes István főkonzul és Altdorfer Domonkos konzul urat.

Az ünnepség keretén belül a frankfurti Cifra Néptáncgyűttes három korcsoportjának lányai szilágysági leánykörtáncot adtak elő, a Csodaország Klub fiataljai rövid színdarabban felelevenítették az '56-os eseményeket, végezetül ismét a Cifra Néptáncgyűttes következett: a fiúk magyarpalatkai korcsost táncoltak. A műsorszámok között Klement Kornél vezetésével a közösség Kossuth-nótákat énekelt, ezzel családiassá téve az eseményt.

Az ünnepi alkalom hivatalos része a Székely himnusz közös eléneklésével zárult. Ezután a terem rendbetétele következett, ebben az ünneplő közösség nagy része a megszokott jó hangulatban aktívan részt vett.

Kádár Orsolya, KCSP ösztöndíjas

II. Vadrózsa Családi Tábor

Felvonulás

A tavalyi esemény nagy sikerének köszönhetően idén is, 2025. május 29. és 2025. június 1. között családi hétvégét rendeztünk Mendenben II. Vadrózsa Családi Hétvége néven. A programkönyvben különleges kézműves foglalkozásokat és színes programokat találtak a családok – ezzel is biztosítva azt, hogy minden korosztály jól érezze magát.

Mielőtt a vendégek megérkeztek, a szervezők, köztük jómagam is, már csütörtök reggel kiérkeztek a helyszínre, ahol előkészítettünk mindent a programokra, foglalkozásokra. A vendégek délután érkeztek meg, és egy kisebb megnyitóünnepség után sámándob készítésére volt lehetőség, amit műanyag doboz, ragasztószalag és vászon segítségével lehetett megalkotni. Ezt követően grillvacsorával és táncos mulatsággal zártuk a napot.

Emlékek

Pénteken a reggeli elfogyasztása után ismét kezdődtek a foglalkozások. Délelőtt különböző lehetőségek közül tudtak a gyerekek és szüleik választani: viaszos batikolás, sámánkesz készítése, nemezelés, illetve lehetett lovacskákat készíteni zokni, hungarocell és bot felhasználásával.

A gyors ebéd után kezdődött is a délutáni program, ami nem volt más, mint egy meseösvény. A Fehérlófia című népmesét

foglaltuk meseösvénybe. Először a gyerekek meghallgatták a történetet, majd ők szálltak szembe Fehérlófiaként a szervezők által megszemélyesített akadályokkal, amiket könnyedén, ám annál boldogabban küzdöttek le.

A meseösvény után a legkisebb gyerekeknek ringató volt, míg a nagyobb gyerekek az udvaron játszva töltötték el a délután hátralévő részét. A vacsora után moldvai táncház került megrendezésre, amibe minden résztvevő boldogan kapcsolódott be – kortól függetlenül. Végül kocsma víz következett, ahol a résztvevők két csoportban mérhették össze tudásukat Magyarországgal kapcsolatos témákban.

A szombat délelőtt is kézműves foglalkozásokkal telt, ám a ló készítés helyett már fémdomborítás volt a program – hogy minél több emléktárggyal tudjanak a résztvevők hazatérni. Délután íjászkodás következett: az egyik fára volt kifesztve a céltábla, és azt próbálták meg eltalálni a gyerekek. Mondanom sem kell, hogy a gyerekek ezt is, akárcsak a többi programot, imádták.

Szombaton este – *Íjászkodás* – lé nagy vihar kerekedett a környéken, ami megnehezítette a vacsora előkészítését. Lángos készült a Dortmundi Magyar Kulturális Közösség felajánlásával. Minden vendég jóízűen fogyasztotta el a finom ételt, majd ismét kocsma víz következett, a gyerek- és felnőtt diszko után pedig mindenki nyugovóra tért.

Vasárnap délelőtt már csak a pakolás maradt hátra, amit minden résztvevő nagyon sajnált, mivel ez azt jelentette, hogy vége van a közös programoknak. 11 óra körül mindenki elhagyta a szállást, és egy csodálatosan eltöltött hétvége emlékével gazdagabban tért haza.

Galambos Csongor, KCSP ösztöndíjas

Meseösvény

„Vissza Egerbe” I. – A nürnbergi cserkészcsapat időutazása Egerbe

Egy októberi vasárnap rejtélyes meghívót kapott a 90. számú Ajtósi Dürer cserkészcsapat. 1552-be, Eger ostromához kértek segítséget az Egri csillagok szereplői. Mindehhez persze elsőként egy izgalmas küldetésre kellett indulnia a csapatnak.

Október tizenkettedikén a nürnbergi magyar cserkészcsapat elindult, hogy egy gyönyörű erdei túra keretein belül meglátogassa Schlüsselfeld környékén a három frank tartomány (Ober-/Mittel-/ Unterfranken) találkozási pontját. A túra különlegessége nem csak a célban rejlett. A csapat egy küldetést is kapott.

A túra első állomása egy tisztáson volt, ahol a cserkészek meghallgatták a hozzájuk címzett meghívót, mely a múltból érkezett. Segélykérés az egri védőktől, Dobó István, Bornemissza Gergely és Cecey Éva aláírásával, megszólítva a fiatalokat és szüleiket, hogy utazzanak vissza a múltba, és támogassák őket a vár megvédésében. Ehhez egy, a várvédők által előkészített időkapun

kellett átlépniük a novemberi csapattáborban. Az időkapu aktiválásához a fiatal cserkészeknek különböző nyomok alapján össze kellett szedniük a szükséges eszközöket a túra során.

A gyerekek felhasználták cserkész tudásukat, rovásírást fejtek, térképet olvastak és távolságot becsültek, így megtalálták a keresett varázskövet, a rejtélyes tartóját és az időkaput aktiváló jelszót is, ezzel teljesen készen állva a novemberi megmérettetésre.

A kirándulás zárásaként a gyerekek és szüleik együtt énekelve búcsúztak el egymástól, büszkén visszatekintve a 12 kilométeres távra, melyet jó hangulatban közösen teljesítettek.

.Jusztin András, KCSP ösztöndíjas

Mesebörönd

Mesefelolvasás magyarul az ingolstadti Petőfi Kör Kultúregyesületnél

Minden hónapban egyszer, egy hétfő délután a magyar gyerekek részt vehetnek az ingolstadti Mesebörönd felolvasáson. Én is megnézhettem egy októberi hétfő délután, milyen is egy Mesebörönd foglalkozás a Petőfi Körnél. Köszönöm, hogy részt vehettem, az esős, borús időjárás ellenére igazán mesés délután volt felolvasással, kreatívkodással.

Az ingolstadti gyerekek és szüleik kedvét sem szegte a rossz idő, szép számmal érkeztek a Városi Könyvtár padlásterébe, hogy a mese bűvöletében elvarázsolódjanak.

A felolvasást, kreatívkodást Kiss Judit és Újvári Viola tartották. Tasi Katalin – Maros Krisztina „A soknevű macska” című

humoros meséje hangzott el a látványos papírszínház keretében, a kreatív foglalkozáson pedig színes, vicces cicák készültek. A délután mondókázással, énekléssel zárult.

November 17-én Judit és Viola ismét vár minden meseszerető kisgyermeket a következő Mesebörönd foglalkozásra. Igazán megéri elmenni.

*Borbély-Szász Orsolya,
KCSP
ösztöndíjas*

Folkloria 2025

Háromszoros rábaközivel nyitotta a Csöböracsök Néptánc-csoport a 2025/2026-os táncos „évadot”.

A „FOLKloria Festival” egy nemzetközi tánc- és folklór-fesztivál, melyet minden évben a Stuttgartól 80 km-re lévő Karlsruhe belvárosában tartanak. A Friedrichsplatz környékén található hangulatos tánc-, zene- és élménytereken a közönséget mindhárom fesztiválnapon változatos program várta; 26 tánc- és folklórcsoport, amelyek 15 nemzet zenéjét, táncát és kultúráját mutatták be, többek között Lettország, Spanyolország, Svájc, Szicília, Örményország, Bulgária, Románia, Bosznia, Franciaország, Magyarország és Törökország. Egy felejthetetlen, határon átvíelő élmény, amelyet a tánc és a folklór iránti közös szenvedély jellemez – ahogy a fesztivál szervezői fogalmazznak.

A stuttgarti Csöböracsök Néptánc-csoport 5 párja az újonnan elkészült rábaközi koreográfiát mutatta be az eseményen. A táncosok háromszor léptek színpadra, minden alkalommal más-más közönségnek megmutatva az erre a táncdialektusra jellemző dús, lassú csárdás, friss csárdás és verbunk lépéseit, valamint a Rábaközben található gyönyörű viseleteket.

A produkciót minden alkalommal nagy öröm és ováció fogadta, ami egyáltalán nem meglepő: a Rábaköz dallamos muzsikája, a közös tánc nagyszerű élménye, a színpadon lévő vidám hangulat szinte azonnal átragadt a közönségre mindhárom fellépés alatt.

A koreográfiát legközelebb a Stuttgartban megrendezésre kerülő VIII. Nyugat-Európai Magyar Néptánc-fesztivál gálaműsorán adják elő a tánc-csoport tagjai, akik ez alkalommal több generációval, 11 párral lépnek színpadra.

Horváth Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Rábaközi lányok

Rábaközi fiúk

Rábaközi fellépés

VIII. Nyugat-Európai Magyar Néptáncfesztivál Stuttgartban

2025. szeptember 26-án és 27-én tartotta a Csöböröcsök Kultúregyesület hagyományos táncos rendezvényét, a Nyugat-Európai Magyar Néptáncfesztivált. A többéves múltra visszatekintő esemény az elmúlt években mind a stuttgarti magyar közösség, mind a részt vevő táncegyüttesek számára az év egyik legfontosabb találkozásává vált.

A kétnapos programnak évek óta a Restaurant Fuchsrain görög étterem, illetve a Häussler Bürgerforum ad otthont. A pénteki vacsora és táncház helyszínére idén is ismerősként érkeztek a fellépő együttesek táncosai, és nagyszerű estét töltöttek el a görög étteremben. A hangulat pazar volt, a vacsora finom és bőséges, a táncpírók pedig megállás nélkül koptatták az étterem padlóját a palatkai, kalotaszegi, kükküllő menti és vajdaszentiványi táncrendek során.

Szombaton a Vaihingen városrészben található Häussler Bürgerforumban folytatódott a fesztiválprogram. A házigazda Csöböröcsök Néptáncgyűjtés már reggeltől az épületben tevékenykedett, hogy a fesztivál gálaműsorára – a hétvége csúcspontjára – minden készen álljon.

Zagyva Banda

Kora délután megkezdődött a színpadbejárás: minden fellépő együttes megismerkedhetett a színpaddal és a technikai körülményekkel, valamint utolsó simításokat eszközölhetett koreográfiáján.

Délután a gyermekeket kézműves foglalkozás és táncház várta, amelyet egy, a gyerekprogramokat évek óta lelkesen szervező stuttgarti táncos vezetett. Makramétechnikát és moldvai táncokat tanulhattak az érdeklődő gyerekek, akik elégedetten, saját készítésű díszekkel és új táncos élményekkel tértek haza.

A korábbi évekhez hasonlóan idén is kézműves vásár, valamint megvásárolható viseletek és ékszerek várták a fesztiválra érkező táncosokat és vendégeket.

Este hat órára megtelt a színházterem; a nézők izgatottan várták az egyes együttesek fellépését. A gálaműsorban a müncheni Regös, a hageni Vadrózsa, a neuhausi Zhuki, a zürichi Óperenciás, a frankfurti Rezeda, a berlini Fonó, valamint a stuttgarti Csöböröcsök táncgyűjtés adták elő koreográfiáikat. A színpadon kükküllő menti, somogyi, palatkai, nagyecsed, nádasmenti, szilágysági, felcsúki és rábaközi táncok elevenedtek meg. A gála zárásaként pedig, aki csak tudott, táncra perdült egy közös kükküllő

Csőböröcsök Néptáncgyűjtés

menti örömtáncra – a színpadon, a nézőtéren és mindenhol, ahol csak hely akadt.

A Csöböröcsök idén rábaközi táncokat mutatott be. A kisalföldi tájegység táncait feszesség és büszkeség jellemzi, amit a bárszonyból és más nemes anyagokból készült viselet is megerősít. Az együttes új koreográfiájához új viseletek is készültek, amelyeket magyarországi viseletkészítők varrtak a táncosok számára. A dinamikus, énekekben gazdag koreográfia több generáció közös munkájaként, összesen 11 párral került színpadra. Patyrek Csaba és Patyrek-Fodor Nóra koreográfiája legközelebb a 2026 januárjában megrendezett Stuttgarter Magyar Bálon lesz látható.

A gálaműsort követő mulatságot moldvai táncház nyitotta meg, majd ismét páros táncok, vonós népzene következtek. Az est folyamán a Gondúzó Büfében kapható finomságokkal várták a házigazdák a vendégeket. A hétvégén mintegy 250 vendég és 50 gyermek vett részt a fesztivál programjain, ami jól mutatja, mekkora közösséget mozgat meg évről évre ez a rendezvény.

Köszönjük meghívott zenekarunknak, a Zagyva Bandának, hogy mind a pénteki esti táncházban, mind a szombati próbakon, a gálaműsor alatt és az esti mulatságban végig gondoskodtak számunkra muzsikáról. Köszönjük vendégeinknek, Kádár Ignácnak és Delbó Krisztinának, hogy elfogadták a meghívásunkat, és hogy szakmai tanácsokkal, észrevételekkel segítettek az együttesvezetők munkáját.

A fesztivál Magyarország Kormányának támogatásával, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. anyagi hozzájárulásával, valamint a Stuttgarter Főkonzulátus és a Liszt Intézet – Stuttgart segítségével valósult meg. Köszönjük mindannyiuk támogatását!

Horváth Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Rábaközi

Vitézi Rend – aacheni zarándoklat – 2025. október 22.

Őfensége vitéz herceg Philipp Ernst zu Hohenlohe-Langenburg, Németország Területi Törzskapitányának vezetése alatt 2025. október 11-én Aachenben egy rendkívül érdekes és méltóság-teljes programon vehettek részt a vendégek.

A nap közös ebéddel kezdődött az előkelő Aachener Brauhaus-ban, ahol élénk beszélgetések és baráti hangulat alakult ki. Ezt követően a csoport az aacheni dómhoz vonult, ahol Őfensége vitéz herceg Philipp Ernst zu Hohenlohe-Langenburg beszédet mondott Szent István király szobránál. A beszéd után koszorút helyeztek el a magyar király emlékére.

Délután 2 órakor kezdődött az immár több mint 1200 éves aacheni dóm – az Aacheni Egyházmegye püspöki temploma – szakszerű idegenvezetéssel bejárása, beleértve a szent ereklyék és a világhírű kincstár megtekintését.

A délután ünnepélyes csúcspontja egy meghatározó szentmise volt, amelyet Lukács József atya celebrált az aacheni dóm magyar kápolnájában. Ezt a kápolnát 1367-ben alapította I. Lajos magyar király; benne Szent István, Szent Imre és I. Lajos király szobrai találhatók. A kápolna immár 700 éve a magyar zarándokok célpontja, valamint Nagy Károly császár és szent tiszteletének helye.

A szentmise zenei részét vitéz nemes agyagfalvi Hegyi Gábor vezette.

Résztvevő volt többek között vitéz Hortobágyi Levente, Svájc területi székkapitánya; dr. vitéz nemes Szentgallay van Nie Ferenc, Hollandia, Belgium és Luxemburg területi székkapitánya; valamint vitéz Lang József, München területi hadnagya; továbbá Őfensége vitéz Anna zu Hohenlohe-Langenburg hercegnő és a régió nemesi egyesületének tagjai, köztük Tilla von der Goltz bárónő Kölnből, valamint Marguerite és Helen von Zitzewitz Aachenből.

A nap ünnepi gálavacsorával zárult a Hotel INNSiDE by Meliá éttermében, ahol a résztvevők barátságos és meleg hangulatban idézték fel a nap élményeit.

Őfensége vitéz herceg Philipp Ernst zu Hohenlohe-Langenburg így fogalmazott:

„Gondolataim még mindig Aachenben járnak — lenyűgöző az a mély és tartós kapcsolat, amely Aachen városát és Magyarországot századokon át összekötötte. Számomra a magyar kápolna a két nemzet ezeréves barátságának és kölcsönös megbecsülésének szimbóluma.”

Szerző: vitéz herceg Philipp Ernst zu Hohenlohe-Langenburg

Vitézi Rend – Nemzeti Ünnepek Kölnben

Az idei nemzeti megemlékezés a kölni magyar katolikus közösség hagyományaihoz híven a lelkészség udvarán, az emlékkeresztnél kezdődött. A Vitézi Rend képviselői és a közösség tagjai elhelyezték a koszorút, majd közösen imádkoztak a forradalom hősi halottainak lelki üdvéért.

A megemlékezés ezt követően a Szent Apostolok Bazilikában folytatódott, ahol ünnepi szentmisére került sor. A szertartás keretében több fiatal is részesült a bérálás szentségében.

A misét Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök és Lukács József plébános celebrálta. A liturgiát Mustos Edit kántor és vitéz agyagfalvi Hegyi Gábor barokk trombitaművész zenei szolgálata tette még ünnepélyesebbé.

Szerző: vitéz nemes agyagfalvi Hegyi Gábor

OKTÓBER 23.
AZ 1956-OS
FORRADALOM
EMLÉKNAPJA

www.vitezi-rend.com

„Forr a dal már” – a nürnbergi '56-os megemlékezés

2025. október 10-én a Nürnbergi Magyar Kultúregyesület szervezésében tartott pódiumműsort Tóth Péter Lóránt versvándor „Forr a dal már” címmel, megemlékezve a pesti srácokról és 1956-ról.

Érdekes egybeesés, hogy az egyesületet éppen 56 évvel ezelőtt alapították '56-os magyarok.

A megemlékezés kettős volt, mivel a program előtti napokban hunyt el váratlanul Sighisorean Valentin, az egyesület egykori alelnöke, a Nostalgia klub, a Tűzvirág Néptáncsoport és a katolikus közösség oszlopos és utolsó pillanatig aktív tagja. A Duna TV róla készült rövid interjújának levetítésével idézték fel életútját és a közös emlékeket a programon résztvevők. Isten nyugosztalja!

Tóth Péter Lóránt nem egy egyszerű történelmi előadásra invitálta a hallgatóit, hanem egy szellemi időutazásra. Szenvédélyes és erős átélésével megragadta, és egyenesen Budapest utcáira rántotta a közönség figyelmét. Rövid anekdotákkal, történetekkel, videókkal és a kort, eseményeket leíró versekkel idézte meg mindenki számára, vajon mi is történhetett '56-ban. Az elszavalt verseken keresztül megszólalt többek között Radnóti Miklós, József Attila, Ady Endre, ezzel is mélyítve az előadás érzelmi töltetét.

Az előadást követően rövid csend állt be, mutatva, milyen mélyen érintette a hallgatókat az eléjük tárt tömény érzelm, tisztelet és szenvedély. Ezt a terhet közösen oldották kis harapnivaló felett elbeszélgetve, elgondolkodva.

Jusztin András, KCSP ösztöndíjas

I. Német Diaszpóra Iskolatábor Kastlban

Első ízben került megrendezésre iskolatábor Németországban

2025. október 24. és 30. között került megrendezésre első ízben a Diaszpóra Iskolatábor a Kastlban lévő cserkészházban. Az iskolatáborra 15 gyermek jelentkezett, nagy részük már Németországban született magyar szülők gyermekeként. Az iskolatábor célja, hogy a magyar kultúrát a diaszpórában élő gyermekek is megismerjék. Mindezt olyan játékos foglalkozásokon keresztül, amelyek Ma-

gyarország földrajzát, történelmét, ünnepeit, Budapestet, vagy éppen a betyárokat mutatják be.

Minden nap egy-egy külön téma köré szerveződött: a délelőtti foglalkozások ezt dolgozták fel, míg délutánonként a témához kapcsolódó szabadtéri játékok, kézműves tevékenységek és közös programok következtek. Este pedig a tábortűz volt a főszerep, ahol a szobák egy-egy történetet adtak elő az aznapi témával kapcsolatban. Ezt követően a „padláson” még egy mesével, történettel zártuk le a napot, mielőtt mindenki nyugovóra tért.

A tábor kerettörténete szerint a táborlakóknak különböző feladatokat kellett megoldaniuk, hogy a koronázási ékszereket (korona, jogar, országalma) megtalálják. A tábor végére sikerült is minden kihívást teljesíteniük: meglették az ékszerek.

A táborozók emellett izgalmas detektívjátékban is részt vehettek, amelyben egy betyár eltűnt kedvesét kellett felkutatniuk. Túrúztak egy közeli várhoz, népdalokat tanultak, népi hangszert készítettek, sőt, még rétest is sütöttek. Bár az időjárás nem mindig volt kegyes hozzánk, igyekeztünk minél több időt a szabadban tölteni. A gyerekek almát is szedtek, amelyből finom almás pitét készítettek a konyhán, ahol mindig figyeltek arra, hogy magyaros ételek kerüljenek az asztalra, például kenyér-lángos vagy rakott krumpli.

A szabad levegős játékokra is jutott idő: sok gyermek életében először próbálhatta ki a számháborút vagy a metát. Nagy élményt jelentett számukra az íjászat és a karikás ostor, valamint bepillantást nyerhettek a botos tánc rejtelseibe is. A Kőrösi Csoma Sándor Program (KCSP) nürnbergi és berlini ösztöndíjasainak jóvoltából még néptáncot is tanulhattak, míg a KCSP nürnbergi ösztöndíjasa, aki cserkész, a tábor lebonyolításában és a foglalkozások megtartásában segédkezett kint.

A gyerekek képeslapot is írtak az otthoniaknak, ami nemcsak a kapcsolattartást szolgálta, hanem fejlesztette az íráskészségüket is.

Számomra pedagógiai szempontból különösen érdekes tapasztalat

volt, hogyan közelítsek egy olyan csoporthoz, amely számára sok ismeret teljesen új volt. Ugyanakkor a témák sokszínűsége lehetőséget adott arra, hogy többféle érdekességről meséljek nekik, és izgalmas volt megfigyelni, mely történetek ragadták meg leginkább a figyelmüket.

A gyerekek és szüleik visszajelzése alapján jövőre is érdemes lesz megszervezni a tábor!

Pervai Gáspár, KCSP ösztöndíjas

„Van így néha” – Újra Münchenben a Rackajam!

A müncheni magyarok barátságos és otthoni hangulatot idéző szokása, hogy örömmel hívnak meg együtteseket, zenekarokat Magyarországról. Aki közülük megtapasztalja az itteni vendégszeretetet, hálát és nyitottságot, az a tapasztalatok és a kialakult, tartós kapcsolatok alapján szívesen jön! Így adódott, hogy a Regös Néptáncgyűjtés szervezésében ismét Münchenben járt a Rackajam.

Aki nem ismerné őket, azoknak érdemes utánanézni az együttesnek, mert valóban egyedi zenei stílust képviselnek. Nincs hasonló a világon. A Rackajam egy különleges, magyar zenekar: a folk, a rock és a blues elemeit ötvözi egyedi és modern hangzássá. A zenekart Ferenczi György alapította, aki szájharmonikásként és énekesként is meghatározó alakja a magyar zenei életnek. A Rackajam zenéjében a kortárs városi hangulat és a népzenei gyökerek természetesen fonódnak össze, gyakran merítkeznek Petőfi Sándor verseiből és más irodalmi forrásokból. Koncertjeiket az erőteljes, energikus előadásmód jellemzi. Közvetlen kapcsolatot ápolnak a közönséggel, azok nagy öröme! A zenekar tagjai mind kiváló zenészek, akik szabadon improvizálnak, és nagy hangsúlyt fektetnek a zenei szabadságra. A Rackajam célja, hogy hidat teremtsen a múlt és a jelen között, megmutatva, hogy a magyar népzene és kultúra kortárs formában is élő és izgalmas.

A Regös is azon dolgozik, hogy közel hozza az itteni magyarokhoz, németekhez, vagy bármelyik érdeklődő nemzethez a népi kultúrát, így a közös pont már kezdetektől fogva adott volt. Mint kiderült, a Rackajam már járt Bajorország fővárosában, sőt, vannak helyi ismerősök, akikkel rég nem látott barátként köszöntötték egymást.

A koncert különlegessége abban is rejlett, hogy egyszerre ünnepelték a helyi magyarok a Regös Néptáncgyűjtés 45 éves és a Regös Magyar Néptánc Egyesület 10 éves születésnapját. Amikor ezekre a számokra gondolunk, érdemes elfantáziálni azon, hogy mi az, amit mi magunk ennyi éven át kitartóan, szünetek nélkül csinálunk. Amint elkezd összeállni bennünk a lista, és visszaemlékszünk, hogy mennyi kitartás, hullámvölgy, élmény és támoga-

tás, határozottság kellett ahhoz, hogy ez így történjen, könnyen előlthet bennünket az elismerés érzése. Szülinaposokból tehát nem volt hiány, főképpen azért is, mert az együttes vezetőjét, Bilicki Viktort is köszöntötte a közösség.

A koncert mellett táncházzal és egy kis kiállítással is várta a Regös az érdeklődőket. Utóbbi keretén belül kiállított viseleteket láthattak és a Regös múltjával és jelenével kapcsolatos történeteket olvashattak a résztvevők. A táncház megszólította a kicsiket és a nagyokat is, sőt, kézműves foglalkozásra is lehetőség volt.

A Rackajam ismét emlékeztető koncertet adott, ami mostantól ott lesz a hallgatósággal. Az elhangzó dallamok közös hallgatása, a közösen eltáncolt lépések, a magyar nyelvű beszélgetések, a találkozások, a baráti tekintetek és érintések mind, mind olyan láthatatlan fonalakat szöttek, amelyektől várják, várjuk a következő találkozást, amik fenntartják a kapcsolódás igényét, a többiek felé irányuló láthatatlan figyelmet, ezzel is összetartva az itteniekkel és a hazaiakkal való éltető kapcsolatot.

Balogh János, KCSP ösztöndíjas

Hurrá Mainz, 40 évesek lettünk!

Őrzi a lángot a 88. sz. Bethlen Gábor cserkészcsapat – **jubileumi ünnepség** 2025. november 8-án.

A cserkészlet lángja negyven éve lobbant fel Mainzban, és azóta is töretlenül világít. A jubileum nem

csupán egy mérföldkő, hanem a közösség kitartásának bizonyítéka.

A rendezvénynek az Obermayr Europa-Schule adott otthont. Több generáció találkozott: azok, akik negyven éve útjára indították a cserkészletet Mainzban, és azok, akik ma továbbviszik a hagyományt. Összegyűltek, hogy közösen ünnepeljék a közösség erejét, a barátságokat és a szolgálatot. A vendégek Berlinből, Frankfurtból, Heidelbergből és Stuttgartból érkeztek.

A délután kávézással, kiállítással és baráti beszélgetésekkel indult, majd 16 órakor ünnepi műsor következett, amely felidézte a csapat történetét. Visszaemlékezésekkel és közös énekekkel mutatta be a mainzi cserkészlet kiemelt pillanatait és értékeit. Az est folyamán közös vacsora várta a résztvevőket, majd táncház zárta a programot, ahol Klementné Kecskeméti Bea, Kádár Orsolya és Klement Nándor tanították a táncokat. A zenét Németh László (hegedű), Bartha Ágoston (brácsa) és Kasoly József (bőgő) szolgáltatta, gondoskodva a jókedvről és a hagyományos hangulatról.

Program

- **Analóg és digitális képek a csapatról:** A kiállítás falain régi tábori fotók, zászlók és emléktárgyak idézték fel a múltat és mutatták be a jelent. Két digitális kivetítőn pedig a csapat honlapján és a modern albumokban található képeket lehetett követni.

- **Ünnepi köszöntők** hangzottak el: Orbán Zsolt illetékes vezető konzul Stuttgartból, Konthur Zoltán kerületi parancsnok, Gerhard Obermayr, az Európa-Iskola vezetője, Barcsay Ákos csapatalapító, Klement Réka a frankfurti és Jung Anna-Mária a heidelbergi testvércsapat, Klement Kornél a frankfurti BUOD szövetség és Nagy Dominik a mainzi Kultúra egyesület részéről. A legszebb méltatást a szülők szemszögéből hallhattuk, amivel Kugler Béla örvendeztette meg az ünneplő sokaságot.

- A közös kávézás/sütyőzés, majd a vacsora asztalainál régi és új cserkészek ültek egymás, a cserkész szülők és a meghívott vendégek mellett. Vidám beszélgetések folytak.

- Az esti táncházban a hegedű hangja töltötte be a termet vidám arcok és forgó szoknyák kavalkádjában.

Idézetek az ünnepségről

- „Negyven év telt el, de a láng ma is ugyanúgy ragyog – benünk és közöttünk.” – mondja Ákos, az egyik alapító tag.

- „A cserkészlet igazi ereje a közösségben rejlik. Ezért természetes, hogy együtt ünneplünk.” – hangsúlyozza Ádám, a csapatparancsnok.

- „Amikor beléptem a terembe, úgy éreztem, mintha hazajöttem volna. Ez a közösség mindig befogad.” – örül Kornél, a társszervező BUOD szövetség elnöke.

- „A barátságok, a szolgálat és az élmények összekötnék minket, bárhol is járunk a világban.” – vallja Dominik, a Bethlen Gábor cserkészcsapatot kiemelten támogató mainzi Kultúra baráti kör elnöke.

Üzenet a jövőnek

A jubileum üzenete egyértelmű: a láng, amely negyven éve fellobbant Mainzban, ma is él, és tovább világít, hogy újabb generációkat inspiráljon akárhol, ahol magyar cserkészek élnek.

Nagy Dominik, 88. cscs.

Pillanatsfelvételek

Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége
West European Federation of Hungarian Country Organisations

www.nyeomszsz.org

NYUGAT-EURÓPAI ORSZÁGOS MAGYAR SZERVEZETEK SZÖVETSÉGE
közyűlése, 2025. október 18-19.

ZÁRÓNYILATKOZAT

A közgyűlésen meghívott vendégként jelen voltak és tevékenységüket bemutatták:

- **Dr. Szili Katalin** Kárpát-medencei autonómiatörekvésekért felelős miniszterelnöki főtanácsadó;
- A Nemzetpolitikai Államtitkárság képviselőjében: **Dr. Szilágyi Péter** államtitkárhelyettes, **Pirityiné Szabó Judit** Diaszpóra és Délvidéki főosztályvezető, valamint **Dr. Kárpáti Kata Szandra**, a Kőrösi Csoma Sándor (KCSP) Program felelőse;
- A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Támogatáselszámolási és Monitoring Igazgatóságának képviselőjében: **Németh Edit**, igazgató;
- **Dr. Kántor Zoltán**, a Nemzetpolitikai Kutatóintézet igazgatója;
- A Magyar Kormány Hazaváró Programja részéről: **Wetzelné Dr. Szabó Csilla** és munkatársai.

A közgyűlés kezdetén kegyelettel megemlékeztünk az egy éve elhunyt **Potápi Árpád János** nemzetpolitikai államtitkárról. A NYEOMSZSZ elkötelezetten folytatja mindazon nemzetpolitikai értékek és eredmények megőrzését, amelyek munkásságának örökségét képezik, és továbbra is kiáll a magyar nemzet egységének megerősítése mellett.

A közgyűlés elismeréssel nyugtázta a Magyar Kormány által az elmúlt másfél évtizedben végzett átfogó és következetes nemzetpolitikai tevékenységet. Ugyanakkor sajnálattal vette tudomásul, hogy az Európai Bizottság ismét elutasította az őshonos nemzeti kisebbségek jogvédelmét célzó polgári kezdeményezéseket. A NYEOMSZSZ továbbra is szilárdan kiáll a Kárpát-medencei magyar közösségek önrendelkezési törekvései mellett.

A közgyűlés megerősítette, hogy a jövőbeli munkájának továbbra is központi pillérei az anyanyelvi oktatás támogatása és a fiatal generációk nemzeti identitásának megerősítése. Kiemelt fontossággal bír számunkra a **Kőrösi Csoma Sándor Program**, valamint örömmel üdvözljük a **Rákóczi Szövetség** által az ifjúság számára szervezett, a nemzeti összetartozást erősítő programokat.

Az országos tagszervezetek beszámolóiból egyértelműen kirajzolódott, hogy a diaszpóra-közösségek körében továbbra is erőteljes igény mutatkozik az összetartásra, különös tekintettel a kisebb, szórványban működő közösségekre.

Öröndetes fejleményként állapítható meg, hogy a tagszervezetek aktivitása jelentős mértékben fokozódott, ezáltal a NYEOMSZSZ keretein belül megerősödtek az országos szervezetek közötti együttműködés szálai.

Szervezeteink nyitottak és befogadják a Nyugat-Európába érkező magyarokat, s egyúttal meglegedéssel tapasztalják, hogy egyre több honfitársunk dönt – köztük gyermekes családok is – a Magyarországra vagy a Kárpát-medencébe történő visszatelepülés mellett.

A NYEOMSZSZ szorgalmazza a 2026. évi országgyűlési választásokra történő felkészülés keretében a szavazásra jogosultak széles körű regisztrációját.

A közgyűlés egyhangúlag kifejezte azon reményét, hogy Európában mielőbb és tartósan helyreáll a béke, amely biztosíthatja a kárpátaljai magyarság, valamint valamennyi európai közösség biztonságos és békés jövőjét.

A NYEOMSZSZ továbbá rögzíti, hogy 2026-ban ünnepli fennállásának 25. évfordulóját, amely alkalmat a Szövetség méltó módon kívánja megünnepelni, visszatekintve eddigi tevékenységére, valamint megerősítve jövőbeli elkötelezettségét a nyugat-európai magyar közösségek szolgálatában.

Budapest, 2025. október 19.

Emléktáblát kapott Potápi Árpád János Csíksomlyón

Ugyanúgy otthon érezte magát Csíksban, mint Bonyhádon Potápi Árpád János hajdani nemzetpolitikaiért felelős államtitkár, emlékére csütörtökön emléktáblát avattak Csíksomlyón. Az ünnepségen jelen volt Semjén Zsolt, Magyarország miniszterelnök-helyettese is.

„Mindenki a saját közösségében, a saját településén kell megtegyen mindent annak érdekében, hogy a magyarságnak ne csak múltja, jelene, de jövője is legyen” – ez az

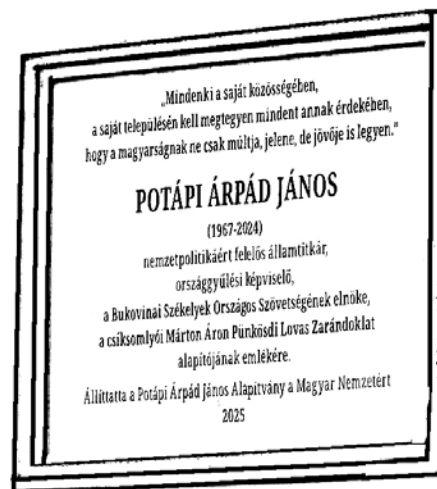
idézet áll Potápi Árpád emléktábláján, amelyet ő nagyon sokat hangoztatott. A csíksomlyói Fodor Ház oldalára helyezték fel az emléket őrző alkotást, amelynek avatóünnepségét csütörtökön tartották, és amely esemény a Potápi Árpád János Alapítvány a Magyar Nemzetért első hivatalos eseménye volt.

Semjén Zsolt, Magyarország miniszterelnök-helyettese beszédében hosszasan méltatta Potápi Árpád Jánost mint munkatársát, bajtársát és barátját. Elmondta róla, hogy katalizátorként számos programot megvalósított, összehozta a Kárpát-medence településeit, testvérvárosi kapcsolatokat alakított ki. A szívének kedves volt a lovaglás, a lovas hagyományok, így szintén összekötötte a lovasokat a Kárpát-medencében. A Petőfi Sándor Program kiterjesztése is az ő nevéhez fűződik. Nem csak ötletei voltak, hanem meg is valósította őket.

„Minket minden pillanatban fenyeget a nemzethalál. Nemzedékről nemzedékre meg kell küzdenünk azért, hogy legyünk, a pusztá létünkért. Árpád mélységesen átérezte, hogy a mi nemzetpolitikánknak ez az egyik sajátossága a nagy létszámú népek nemzetpolitikájához képest. A másik pedig Trianon. Az, hogy a magyar nemzet akkor és csak akkor tud megmaradni, ha minden nemzetrésze megmarad. (...) Ennek a küldetésnek a teljesítése Árpádnak abból eredt, hogy neki lényegadó karaktere volt az, hogy magyar” – fogalmazott Semjén.

Az avatóünnepség végén az emléktáblát leleplezték és megkoszorúzták, majd Urbán Erik ferences tartományfőnök, érseki helynök mondott áldást.

(Forrás: Székelyhon.ro,
Fotó: Borbély Fanni)

Kopjafát avattak Potápi Árpád János emlékére Mádéfalván.
Fotó: Borbély Fanni/Székelyhon.ro

BUOD KÖRKÉP

a Németországi Magyar Szervezetek
Szövetségének kiadványa

Felölös szerkesztő: dr. Klement Kornél elnök
Szerkesztő: Baczur Magdolna elnökségi tag
Olvasószerkesztő: Urban Mária

www.buod.de

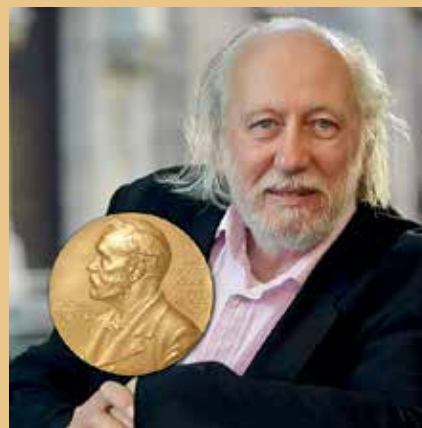
KÉSZÜLT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

Krasznahorkai
László
kapta meg
2025-ben

az irodalmi Nobel-díjat, ezzel a magyar író
újabb nemzetközi elismerést szerzett.
Gratulálunk a kitüntetéshez.